



நான் - 0.0.0000000000- எழுதிய சிறுகதைகளில், புகலிட அனுபவங்களை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட 23 சிறுகதைகளை இங்கு தொகுத்துத் தந்துள்ளேன். இச்சிறுகதைகள் குடிவரவாளர்களின் பல்வகை புகலிட அனுபவங்களை விபரிக்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை பதிவுகள், திண்ணை ஆகிய இணைய இதழ்களில் வெளியானவை. 'சொந்தக்காரன்' கணையாழி சஞ்சிகையின் கனடாச்சிறப்பிதழில் (2000) வெளியானது. 'வீட்டைக்கட்டிப்பார்' ஜீவந்தி (இலங்கை) சஞ்சிகையின் கனடாச்சிறப்பிதழில் வெளியானது. ஏனையவை இசங்கமம், மானசரோவர், தாயகம் (கனடா) மற்றும் தடேல் (கனடா) ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. 'யன்னல்' உயிர்நிழல் (பாரிஸ்) சஞ்சிகையில் வெளியானது. மலேமும் சில சிறுகதைகள் மான்ஹோல் (தடேல் - கனடா), , பொந்துப்பறவகைகள் (சுவடுகள் - நோர்வே), 'பிரிவீக இந்தியன்' (தாயகம்) ஆகிய சிறுகதைகளும் புகலிட அனுபவங்களைப் பச்சுபவை. அவகை வசம் தட்டச்சுச் செய்யப்பட்ட நிலையில் இல்லாததால் இங்கு சரேக்கப்பட்டவில்லை. 'சாவித்திரி ஒரு ஸ்ரீலங்கை அகதியின் குழந்தை' ஞானம் (இலங்கை) சஞ்சிகையின் புலம்பெயர் தமிழர் சிறப்பிதழ் மற்றும் திண்ணை, பதிவுகள் ஆகிய இணைய இதழ்களில் வெளியாகியுள்ளது. இவற்றில் பல சிறுகதைகள் ஈழநாடு (கனடா), சுகந்திரன் (கனடா) மற்றும் வகைறை (கனடா) ஆகியவற்றில் மீள்பிரசுரமாகியுமுள்ளன. மணிவாணன் எனும் புனைபெயரிலும் புகலிட அனுபவங்களை மையமாக வைத்துச் சிறுகதைகள் சில எழுதியிருக்கின்றன. அவையும் கவைசம் தட்டச்சு செய்த நிலையில் இல்லாத காரணத்தால் இங்கு சரேக்கப்பட்டவில்லை. புகலிட அனுபவங்களை மையமாக வைத்து இரு நாவல்களும் எழுதியுள்ளன. 'அமெரிக்கா' ஸ்நகோ/ மங்கை பதிப்பக வெளியீடாகவும், 'குடிவரவாளன்' ஓவியா பதிப்பக வெளியீடாகவும் வெளியாகியுள்ளன. இவற்றைப்பற்றித் தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வுகள் செய்யபட்டுள்ளன. ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தொகுக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் விபரங்கள் வருமாறு:

1. சீ தாக் கா!
2. ஒரு மா(நா)ட்டுப் பிரச்சினை.
3. நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்?
4. நடவழியில் ஒரு பயணம்!
5. மனோரஞ்சிதம்!
6. யமயேக்கனுடன் சில கணங்கள்!
7. கலாநிதியும் வீ தி மனிதனும்!
8. சாவித்திரி ஒரு ஸ்ரீ லங்கன் அகதியின் குழந்தை!
9. புலம் பெயர்தல்.
10. 'காங்ரீட்' வனத்துக் குருவிகள்!
11. Where are you from?
12. சொந்தக் காரன்!
13. தப்பிப் பிழைத்தல்!
14. வீ டற்றவன்...
15. 'ஆபிரிக்க அமெரிக்கக் கனடேயக் குடிவரவாளன்'
16. மனைவி!
17. யன்னல்!
18. சூண்டலிகள்!
19. கட்டைக் கா(க)ட்டு முயல்கள்
20. ஆசிரியரும் மாணவனும்!
21. உடந்தை மனிதனும் 'உடந்தை காலும்'
22. வீ ட்டைக் கட்டிப்பார்!
23. பிள்ளைக் காதல்

1.0 0000000000 !00 -0.0.0000000000 -

1.

இன்னும் இருள் முழுதாக விலகியிருக்கவில்லை. இலயைத்திர காலம் தொடங்கி விட்டதால் இலசோகக் குளிர் தொடங்கி விட்டிருந்தது. டொராண்டோ பஸ் நிலையத்தில் பயணிகளின் களை கட்டத் தொடங்கியிருந்தது. மாணரியால் சில லும் நண்பனை அனுப்பி விட்டுப் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமான போதுதான் "மன்னிக்கவும். நீ ஸ்ரீ லங்கா நாட்டவனா?" என்று ஆங்கிலத்தில் ஆண்குரல் கேட்கவே திரும்பினேன். எதிரே வள்ளையினத்தைச் சேர்ந்த பஸ் டிரைவரொருவன் நின்றிருந்தான்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

"ஆம். நண்பனே. என்ன விடயம்" என்றனே.

"நல்லதாகப் போய் விட்டது. நான் மான்ரியாலிருந்து வந்த பஸ்டிரைவர். என்னுடைய பஸ்டிரைவில் ஒரு ஸ்டீலிங் காத் தமிழ்ப் பண்ணொருத்தி வந்திருக்கிறாள். அகதியாக வந்தவள். இங்கு அவளுக்கு யாரையும் தெரியாது. உன்னால் முடிந்தால் உதவ முடியுமா?"

"தாராளமாக வனென்றனே.

"மிகவும் நன்றி நண்பனே!" என்றவன் பயணிகள் தங்கியிருக்கும் கட்டத்திற்குச் சென்று சிறிது நேரத்தில் சிறிது நேரத்தில் திரும்பி வந்தான்.

"நண்பனே! இந்தப் பண்ணைக்குத் தான் உன் உதவி தேவை" என்றவாறு அழைத்து வந்த பண்ணைப் பார்த்த எனக்கு வியப்புத் தாளவில்லை.

"சீ தாக்கா" என்று கத்தியே விட்டனே.

சீ தா அக்காவாக்கும் என்னைக் கண்டதில் அளவிடமுடியாத வியப்புத் தான். எதிர்பாராத சந்திப்புல்லவா. மான்ரியால் பஸ்டிரைவருக்கு நன்றி கற்றினனே. அவனும் "உனக்கு முன்பே இவளைத் தெரியுமா? நல்லதாகப் போய் விட்டது. எல்லாம் கடவுள் அருள்" என்று கற்றி விட்டுச் சென்றான்.

"சீ தாக்கா நம்பவே முடியவில்லையே! யனென்றனே.

"எனக்கும் தான் மாதா. பார்த்து எவ்வளவு நாளாச்சு" என்றான் சீ தாக்கா.

சீ தாக்கா உண்மையிலேயே நல்ல வடிவா தான். அதிகாலையில் எழுந்து, கோலம் போட்டு. அருகிலிருக்கும் பிள்ளையார் கோயில் சென்று கோயில் ஐயருக்கு வண்பிய உதவிகளில்லாம் செய்து வருவதையெல்லாம் வியப்புத் ததும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பனே. ஊரில் யாருக்கு என்ன உதவியென்றாலும் உதவி செய்து தயங்காத உள்ளம் சீ தாக்காவின் உதயது. ஆண்பிள்ளையில்லாத குடும்பம். வயதான தாயையும் பார்த்துக் கொண்டு, ஊரிலிருந்து நசெவா சாலையில் வலை பார்த்துக் கொண்டு, எந்தவிதமான சமூகங்களையும் துணிவாக ஏற்றுக் கொண்டு வளையவரும் சீ தாக்காவைப் பாரக்கும் போதெல்லாம் பெருமையாகவிரும்பும். சீ தாக்காவாக்கும் எப்பொழுதும் துணை நான் தான். நில நிலயைப் போகும் போது என்னைத் தான் எப்பொழுதும் கட்டிச் செல்வாள். சீ தாக்காவும் என் மத்த அக்காவும் நல்ல சிநேகிதிகள். இருவருக்குமிடையில் நாவல்களைப் பரிமாறுவது நான் தான். கல்கி, விகடனில் வந்த தொடரகதைகளை அழகாகக் கட்டி வதை திருப்பாள். ஜெயகாந்தன், உமாசந்திரன், நா.பார்த்தசாரதி, அகிலன், கல்கி, ஜெகதீசு பியன் நாவல்களென்றால் சீ தாக்காவாக்கும் உயிர். ஆனால்.. சீ தாக்கா பாவம். இவ்வளவு அழகிருந்தும், குணமிருந்தும் அவளுக்குக் கல்யாணம் மட்டும் ஆகவியில்லை. இந்த ராஜகுமாரியைக் கட்டிக் கொண்டு போக எந்த ராஜகுமாரன் வரப் போகின்றானோவென்றிருக்கும். நான் ஊரில் இருந்த வரையில் ஒரு ராஜகுமாரனாக்கும் அந்த அதிருஷ்டம் வாய்த்திருக்கவில்லை. எண்பத்து மின்னா கலவரத்ததை தொடர்ந்து நான் நாட்டை விட்டு வளையேறி விட்டனே. அதன் பிறகு இப்பொழுதுதான் பத்து வருடங்கள் கழித்து சீ தாக்காவைக் காண்கின்றனே.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

"சீ தாக் கா நம் பவலே முடியவில்லையே" என்றனே .

"எனக்கும்தான் மாதா. நம் பவலே முடியவில்லை. நான் நம்புகிற கதிர்காமக் கந்தன் என்னகைக் கை விடவில்லை" என்றாள் சீ தாக் கா.

"சீ தாக் கா எப்ப ஊரிலயிருந்து வந்தனீங்கள்"

"அது பரியதொரு கதை. ஆறுதலாகச் சொல்லுகிறன். அது சரி நீ எப்ப கனடா வந்தனீ . ஜேர்மனியிலை நிறுக்கிறதாகவல்லவா களே விப்பட்டனான்"

"ஜேர்மனியிலைதான் இருந்தனான். போன வருஷம் தான் இங்காலை வந்திட்டனே. அங்கும் பிரச்சினைகள் தானே. நாங்களிருந்த இடத்திலை நாசிகளின்ற கரசைசல் வறே. மற்றது அங்கிருந்தால் 'பேப்பரம்' இலசோகக் கிடகைகாது"

கூடியரிமகைகான பத்திரங்களை 'பேப்பர்' என்றுதான் பொதுவாகக் கிறுவது வழக்கம் .

"இங்கே யாரோடை இருக்கிறாய் மாதா"

"நானும் ஒரு நண்பனுமாக அபார்ட்மெண்ட் எடுத்து இருக்கிறம். கோப்பி ஏதாவது கூடிக் கப் போறீங்களா சீ தாக் கா"

இருவருமாக அருகிலிருந்த டோனட் கடையொன்றுக்குச் சென்று காப்பி அருந்தி விட்டு எனது இருப்பிடம் நோக்கிப் பயணித்தோம். பாவம் சீ தாக் கா. ஊரில் இருந்த போதலெல்லாம் அவளுக்கு ஏதாவது உதவிகள் செய்ய வேண்டிமென்று நினைப்பனே. ஆனால் அதற்கான வசதிகள் என்னிடமிருக்கவில்லை. ஆனால் இம்முறை எனக்கு அதற்கான வசதிகள் நிறையவேயிருக்கின்றன. சீ தாக் காவாக்கு என்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென மனதினுள் முடிவு செய்து கொண்டனே .

'டொன் வலிப் பார்க் வேயில் அதிகாலையென்ற படியால் வாகன நிரிச்சல் அவ்வளவாகவிராக்கவில்லை. மெல்லிய குளிர்காற்றில் விரைவதே சுகமாகவிராந்தது.

"சீ தாக் கா நரோக ஊரிலிருந்தா வாறீங்கள்.."

"அது ஒரு பரிய கதை. நானும் அவருமாக ஊரிலயிருந்து போன மாசம் ஒரு ஏஜெண்ட்டோடை வெளிக் கிட்டனாங்கள். அவரை சிங்கப் பரிலை விமான நிலையத்திலை நிற்பாட்பிப் போட்டாங்கள். இனி இங்கயிருந்து கொண்டு தான் அவரைக் கப்பிட முயற்சி செய்ய வேண்டும்"

என்ன! சீ தாக் காவாக்குக் கல்யாணம் ஆகி விட்டதா? நிம்மதியாகவிராந்தது.

"சீ தாக் கா எப்ப உங்களாக்குக் கல்யாணம் நடந்தது? எனக்குத் தெரியாதே."

"போன வருஷம் தான். அவர் எங்கள் ஊர்ப் பள்ளிக் கட்டத்திலை வாத்தியாராகவிராந்தவர். வெளியிர்க்காரர். எங்களாடைய வீட்டிலைதான் சாப்பாடா. அப்ப ஏற்பட்ட பழக்கம் தான். நல்ல மனுவண்ணா மாதா"

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

சீ தாக் காவின முகத்தில் வடெக்கத்தின் சாயை பதிந்தது.

"ஒன்றுக்கும் கவலைப் படாதயைக்கா. எப்படியாவது அவரை இங்கே கட்டி வந்து விடலாம்"

என்று சீ தாக் காவுக்கு ஆறுதல் கற்றியபொழுது மனதினுள் எப்படியாவது இம்முறை சீ தாக் காவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென முடிவு செய்து கொண்டனே. அவளாக்குத் திருமணம் செய்து வகைக்க உதவ வேண்டுமென எண்ணியதுண்டது. அதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் கிடக்கவில்லை. ஆனால் இப்பொழுதோ அவளை அவளாடயை கணவனுடன் சேர்த்து வகைக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. கட்டாயம் என்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

2.

"சீ தாக் கா, இவன் தான் என 'ரம்மடே' சபாபதி. உன்னை மாதிரித்தான் சரியான சாமி பதைத்தியம். சபா! சீ தாக் கா எங்களுடைய ஊர் தான். பஸ்டரே மினலிலை தான் சந்தித்தனான். கொஞ்ச காலத்திற்கு எங்களுடன் தான் தங்கப்போகின்றா"

"ஹலோ. உங்களைப் பற்றி இவன் அடிக் கடி கதைப்பான்"

சபாபதிக்கும் சீ தாக் காவுக்கும் உடனடியாகவே ஒத்துப்போய் விட்டது.

"மாதா! உனக்கு நல்லதொரு நண்பன் வாய்த்திருக்கிறான்" என்று மனம் நிறைந்து பாராட்டினாள்.

சீ தாக் கா வந்ததிலிருந்து எங்களுடைய அபார்ட்மெண்ட்டின் கோலமே மாறி விட்டது. அதுவரையில் பிரம்மசாரிகளாக்குரிய வகையில் அலங்கோலமாகக் கிடந்த அபார்ட்மெண்ட் தலகை மூலமாக மாறி விட்டது. அபார்ட்மெண்ட்டிற்கே ஒருவித வடிவம் ஒழுங்கும் வந்து விட்டது. அதிகாலையிலேயே எழுந்து விடும் சீ தாக் கா டேப்பில் எம்.எஸ்.சின் சூப்பர்பாதத்தினைப் போட்டு விடுவாள். குளித்து விட்டு எந்த வித விகல்பமும் இல்லாமல் குறுக்குக் கட்டுடையே உலராத கபந்தல் தோள்களில் புரண்டபடியிருக்க அபார்ட்மெண்ட் முழுகக்க சாம் பிராணி புகையைப் பரப்பி விடுவாள். அதுவரை அழுது வடிந்து கொண்டிருந்த அபார்ட்மெண்ட்டிற்கே ஒருவித லக்சுமிக்கரக்களை வந்து விட்டது. என்னவிடச் சபாபதிக்குத் தான் சரியான சந்தோசம். தன்னையே போலொரு சரியான சாமிப் பதைத்தியம் வந்து விட்ட மகிழ்ச்சி அவனுக்கு.

நான் சீ தாக் காவை இங்கு அனுப்பிய முகவருடன் தொடர்பு கொண்டு அவளாடயை கணவர்பற்றிய தகவல்களைப் பெறும் முயன்றனே. அதில் வறெறியும் கண்டனே. அவளாது கணவன் இன்னும் தன்னாடயை பராமரிப்பில் தான் இருப்பதாகவும், அவனை எப்படியும் கனடா அனுப்புவது தனது கடமையென்றும் அவன் உறுதி தந்தான். சீ தாக் காவையும் அவளாது கணவனுடன் கதைப்பதற்கு ஒழுங்குகள் செய்தான்.

"இஞ்சரோங்க! நீங்க ஒன்றுக்கும் கவலைப் படாதயைங்கோ. நான் சொல்லுவனே மாதா. அவனும் இங்கு தான் இருக்கிறான். அவனுடன் தான் தங்கியிருக்கிறான். நான் நம்பியிருக்கிற கதிர்காமக் கந்தன் என்கைக்கை விடலேலை. உங்களையும் கெதியிலை கொண்டுவந்து சேர்த்து விடுவான். மாதா. அவர் உன்னோடயையும் கொஞ்சம் பசே

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

வணை டுமாம்"

என்று ததொலபைசேயதைத் தந்தாளீ சீ தாக் கா.

"மாது! மதெ்தப் பரெய நனந்ரி. நீ ங்க சயெ்த உதவியை மறக்க மாட்டோம்" என்று அவளது கணவன் மன நகிழ்ச்சியுடன் நனந்ரி தரெயித தானீ .

"நீ ங்கள் ஓனந்ருக்கும் கவலைப் படாதீ ங்களோ அங்கிள். எப்படியும் கதெயிலை இங்கை வந்து விடுவீ ங்கள். சீ தாக் காவைப் பறந்ரிக் கவலையே பட வணை டாம்" என்று அவருக்கு உறுதியளித்தனீ .

3.

நாட்கள் சில விரவைக சனெந்ரு மறநைந் தன. மாதங் கள் சிலவும் கடந்து சனெந்றன. சீ தாக் காவின் கணவர் விடயத்தில் இன்னும் முன்னறேறம் ஏறபட்டதாகத் தரெயிவிலலை. இரண்டாம் முறையும் ஏதோ தடங்கல். சீ தாக் கா முகத்திலும் சில வளேகைளில் கவலை படரத் ததொடங் கியது.

"சீ தாக் கா! ஓனந்ருக்கும் கவலைப் படாதீ ங்களோ. எப்படியும் அவர் கதெயிலை வந்து விடுவார" என்று ஆறுதல் கபரினனீ .

ஏன்தானீ கடவுள் சீ தாக் காவை இப்பிப்போட்டுச் சதோதிக் கினந்றாரோ எனந்ரூக்கும். இதற கிடயில் எனக்கும் ஊரில் திருமணத் திற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்து முடிந் திருந் தன. பனெண்ணபைப் பார்ப்பதற காக எனந்னைக் கதொழும்பு விரவைவில் வரும்படி அக்கா கடிதம் போட்டிருந் தா. கனடா மாப்பிள் ளையனெந்றபடியால் கதொழுத்த சீ தனாமாம். பட்டையும் நல்ல வடிவாம். சிவப்பாய் தக்காளிப்பழம் மாதிரி. தமிழ்த் திரபைப்படக் கதாநாயகர் கள் மாதிரி கனவுகளில் மிதக்க ஆரம்பித்தனீ . இவ் விதமாக நாட்கள் சனெந்ரு கதொண்டிருந் த சமயத்தில் தானீ நானீ சபாபதியிலறே பட்பிருந் த மாறந் தினை அவதானிக் கத் ததொடங் கினனீ . அடிக் கடி ஊர் சமுறந்ரிக் கதொண்டிருந் தவன் இப்பொழுதெல் லாம் அநகேமாக அப்பார்ட்மென்ட் கதியாகக் கிடக்கத் ததொடங் கினானீ . அதிகாலயை சீ தாக் காவுடன் சரேந் து எழுந் து விடத் ததொடங் கினானீ . குறூக்கக் கட்டுடன் சாமபிராணித் தட்டுடன் வரும் சீ தாக் காவின் மலே அவனது கண்கள் இரகசியமாக மயேத் ததொடங் கியதைத் தற சயெலாக அவதானித்தனீ . ஓரிரவூ வீ டு அபார்ட்மென்ட் திரும்பிய பொழுது வீ டியலாவில் தமிழ்த் திரபைப்படமொனந்ரு ஓடிக் கதொண்டிருந் தது. சீ தாக் கா சதோபாவில் சாயந் து நித் திரயாகிக் கிடந் தாளீ . படம் பார்த்துக் கதொண்டிருந் தவள் அப்படியே தபிங் கிப் போயிருக்க வணை டும். அவளது சலேகை கபிட இலசோகி மார்பிலிருந் து விலகிக் கிடந் தது. இதனை உணராமல் தபிங் கிக் கிடந் தவளை வறெித்தபுப் பார்த்தபடி நினந்ரூந் த சபாபதி எனந்னை கண்டதும் சிறிது திகதைத் தவனாகத் தனது பார்வையினை மாறந்ரினானீ . எனக்கு முதல் முறயாகக் கவலையறே பட்டது. சீ தாக் காவூக்கு இவனாலதாவது மனக் கஷ்டங்களறே பட்டு விடக் கபிடாதயெனந்ரு மனம் தவித்தது. சபாபதி நல்லவன். ஆனாலும் பருவக் களாளாறு. தவறழகைக் கமாட்டானெந்ரு பட்டது. ஆனால் ..எந் தப் பமுறநில் எந் தப் பாம்பு இரூக்கும்மோ? சீ தாக் காவை அவளது கணவருடன் சரேத் து வகைக் கும் மட்டும் அவளைப் பாதுகாத்து வகைக் க வணை டுமயெனெந்ரு மனது கிடந் து அடித்துக் கதொண்டது.

இதற கெல் லாம் முடிவு....சபாபதியை வளெய்யே அனுப்புவது தானீ . இவன் எனநீ ண்ட கால நண்பனல் லவலே, கனடாவிற்கு வந் த இடத்தில் அறிமுகமானவன் தானலே. ஓரூ நாளீ அவனதைத் தனியாக அழதைத்துக் கதொண்டு அருகிலிருந் த டதொனட் கடகைக் குச்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

சென்றனே .

"இங்கை பார் சபா. உன்னோடதை தனியாக ஒரு விசயம் பசே வணை டும்"

'என்ன?' என்பது போல் அவன் என்னை நோக்கினான் .

"இஞ்சை பார் சபா. நான் சூத்தி வளகை க விரும்பவில்லை. இனியும் நீ என்னுடன் இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. சீ தாக் கா போகும் மட்டுமாவது நீ என்னுடனிருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. உனக்கு விளங்குமென்று நின்கை கிறனே . இந்த அபார்ட்மெண்டுக்கு நீ வரும் போதே ஒரு மாதம் நிற்கிறென்று தான் நீ வந்தனீ . நானும் விரைவில் கலயாணம் சய்யவிருக கிறன் . அதன் பிறகு என்னுடைய மனசியும் வந்து விடுவாள் . நீ வறே அபார்ட்மெண்ட் பாரக் கிறது நல்லது..."

சபாபதி இதற்கதேமும் மறுப்புத் தரெவிக் காதது எனக்கு ஆச்சர்யமாகவிருந்தது. அடுத்த வாரமே அவன் இடம் மாறி விட்டான் . சீ தாக் காவுகுக் கட்ட வியப் பாகவிருந்தது. "ஏன் கதெயிலை மாறிவிட்டான் . உங்களுக கிடயிலை ஏதாவது பிரச்சினையோ?' என்று கட்டே டாள் .

4.

சபாபதியின் அமதைக் கான காரணம் விரைவிலயே விளங்கி விட்டது. அபார்ட்மெண்ட் மாறிய வகை திலயே அவன் எனக்கும் சீ தாக் காவுகுக் கிடயில் தொடர்பு இருப்பதாக கதயைனைப் பரப்பி விட்டான் . நான் இதனைக் கொஞ்சம் கட்ட எதிர் பாரக் கவில்லை. இவன் இவ்வளவு நஞ்சு மனம் கொண்டவனாக இருப்பானென்று நான் கனவில் கட்ட நினதை திருக் கவில்லை. எனக்கு என்னைப் பற்றிக் கவலையேதும்மில்லை. ஆனால் இவற்றால் சீ தாக் காவுகுக் ஏதாவது பிரச்சினைகள்தோவது வந்து விடக் கட்டாதயென்று மனம் கிடந்து தவித்துக் கொண்டது. இதற்கு என்ன சய்யலாமென்று மட்டையைப் போட்டுக் குடநைத்து தான் மிச்சம் . இதற்கிடயில் இதன் மூதலாவது விளைவாக அக்காவின் கடிதம் வந்திருந்தது.

" தம்பி, உனக்குப் பசேய கலயாணம் முறிந்து விட்டது. உனக்கும் எங்களுடைய சீ தாக் காவுகுக் தொடர்பாமென்று யாரோ கதை கட்டி விட்டிருக்கிறாங்களப் போலை. அவங்களுடைய காதுகளுகும் அந்தக் கதை போய் விட்டது. இந்தச் சம்மந்தம் வணை டாமென்றிட டாங்கள் . நான் சொல்லுறென்று குறை நின்கை கதையடா. பனை மரத்தினடியில் நின்று பால் குடிச் சாலும் கள்ளு குடிக் கிறதாத் தானிந்த உலகம் சொல்லும் . உன்னை எனக்குத் தரெயும் . சீ தாவை எனக்குத் தரெயும் . ஆன இந்த உலகத்துக்கு இதெல்லாம் விளங்கவாப் போகுது. நீ சீ தாவுகுத் தனியாக அபார்ட்மெண்ட் பார்த்து வகை கிறுதுதான் உனக்கும் நல்லது. அவவுகும் நல்லது. அவளினற புருசனுகும் இந்தக் கதை போய் ஏதாவது பிரச்சினை வரக் கட்டாது பார்"

இவ்விதம் எழுதியிருந்தாள் . எனக்குக் கவலை கவலையாகவிருந்தது. சீ தாக் காவை நினதை தால் தான் பாவமாயிருக்கு. பாழாய்ப்போன சீ தனப் பிரச்சினையால் தள்ளிப் போய்க் கொண்டிருந்த அவளுடைய நல்ல காலம் அவளைப் புரிந்து கொண்ட ஒரு இராமன் அவளுகுக் கிடதை திருக் கிறான் . சீ தாப் பிராட்டியயே இந்தப் பாழாய்ப்போன ஊர் விட்டு வகை கவில்லையே. அக்கினி குளிக் கவல்லவா வதைத்து விட்டது. பாவம் சீ தாக் கா. இவளை மட்டும் சும்மா வதைத்து விடுமா?

5.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

அன்று வலேமை மூடிந்து வீட்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்த பொழுது ஒரு மூடிவாடன வந்து கொண்டிருந்தனே. என்னுடன் வங்கியில் வலேமை பார்க்கும் சக நண்பியான யோகமாலா அவளும் தாயுமாகத் தான் அண்மையில் வாங்கிய 'கொண்டோ'விலையிருக்கிறாள். அவளுடன் இப்பிரச்சினை பற்றிக் கததைத்தில் அவள் சீ தாக் காவை அவள் கணவர் வரும் மட்டும் தன்னுடன் வந்து தங்கியிருக்க உதவாதாக உறுதியளித்தாள். அதற்குப் பதிலாக என்னால் மூடிந்து அளவாகக் கு அவளாகக் கு வாடகை தருவதாக நானும் உறுதியளித்தனே. இது பற்றி சீ தாக் காவாடன் கதகைக் வணைட்டுமென்று மூடிவா சயெ்தனே. எப்படித் தொடங்குவது என்பது தான் தெரியவில்லை. ஒரு களங்கமில்லாத நட்புக்குக் கட்டக் களங்கம் கற்பித்து விடுகின்றதே இந்த உலகம். ஊரில் தான் பிரச்சினை என்று வந்தால் இங்கும் நாட்டு நிலமைகளால் ஓடி வந்த சீ தாக் காவாகக் கு உதவக் கட்ட மூடியாமலிருக்கிறதே.

அபார்ட்மெண்ட் வந்த எனக்கு மூதலில் அதிர்ச்சி காத் திரும்புது. வழக்கமாக வந்து கதவதைத் திறக்கும் சீ தாக் காவைக் காணவில்லை. அபார்ட்மெண்ட் இருளில் மழ்க்கிக் கிடந்தது.

லற்றைப் போட்டனே. சீ தாக் காவைக் ஓரிடத்திலும் காணவில்லை. அப்பொழுதுதான் மசேயில் விரித்து வகைக் கட்டி இருந்த கடித்த தினை அவதானித்தனே. அவசரமாக எடுத்துப் பிரித்தனே. சீ தாக் கா தான் எழுதியிருந்தான்.

"மாதவா! நான் இப்படி சொல்லிக் கொள்ளாமல் போவதற்காகக் கோபிக்க மாட்டாயென்று நின்கைக் கிறனே. இன்று என்னுடைய கணவர் சிங்கப்பிரிவிரும்புது போன் பண்ணியிருந்தார். அப்பொழுதுதான் உன்னையும் என்னையும் சரேத்துக் கததை கட்டியிருந்த விசயம் பற்றிக் கறினார். அவரது கவலையெல்லாம் உன்னைப் பற்றித்தான். அவருக்கு என்னைப் பற்றி நல்லாத் தெரியும். இந்தக் கததைகளைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப் பட மாட்டார். எனக்கு இப்பிடயொரு நல்ல புரூசன் கிடைத்தது கதிர்காமக் கந்தனின் அருளால் தான். உன்னுடைய அக்காவும் இன்று பகல் போன் பண்ணியிருந்தார். அப்பது தான் எனக்கு உன் கலயாணம் நின்ற விசயமே தெரியும். நான் இங்குள்ள சூப்பர்மாரக் கட்டிலை அடிக் கடி சந்திக்கிற மட்டக் களப்புப் பட்டையொன்று தனியாத் தான் அபார்ட்மெண்ட் எடுத்துத் தங்கியிருக்கிறாள். அவ ஓவ்வொரு மூறாக சந்திக்கிற போதும் தன்னுடன் வந்து விடும் படி கட்டே கிறவ். அவவாடன் போவதாக மூடிவா சயெ்து விட்டனே. என்னாலு உனக்கு வீணாகப் பிரச்சினைகள்தோவது வந்து விடக் கட்டாது பார். உன்னுடன் நரேலலை இதைக் கற எனக்குத் துணிவில்லை. அதுதான் கற்றாமலே போகின்றனே. நான் உனக்குப் பிறகு ஆறுதலாகப் போன் எடுக்கிறனே...இப்படிக்கு... சீ தாக் கா" என்றிருந்தது.

தொப்பென்று சோபாவில் போய்ச் சாய்ந்தனே. ஊரில் இருந்த மட்டும் ஒரு ராஜ்குமாரி போல் வளையை வந்து கொண்டிருந்த சீ தாக் காவாகக் கு உதவ மூடியவில்லையே என்று வருத்தமாக இருக்கும். அன்னிய நாட்டிலாவாது ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்ததேயென்று சந்தோசப் பட்டால் அதற்கும் கொடுத்து வகைக் கவில்லையேயென்று கவலையாகவிரும்புது. நாட்டு நிலமைகளால் உறவர்கள் பிரபட்ட நிலையில் வந்திருந்த சீ தாக் காவாகக் கு உதவாதற்குக் கட்ட இந்தப் பாழாய்ப்போன சமுதாயம் விட்டு வகைக் மாட்டெனென்கிறதே. எத்தனை நாட்டுக் குத் தான் புலம் பெயர்ந்து போயெனென்? புலன் பெயர்ந்தோமா?

நன்றி: திண்ணை, பதிவுகள்.

2. 000 00(00)000000 0000000000.000 0.0.0000000000 -

ஓர் மா(நா)ட்டும் பிரச்சினை. ஞாயிற்றுக் கிழமையாதலால் 'றோட்டி'னில் அவ்வளவு சனநடமாட்டமில்லை. வாகன நெரிசல் சலுமில்லை. பொன்னையாவின 'கொண்டா அக்கோர்ட்' 'சென்ற கிளயர்' மறையில் ஆறுதலாக ஊர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் அல்லது விடும்புற நாட்களில் கார்டோடுவதென்றால் பொன்னையாவிடும் மிகவும் பிடித்தமானதென்று. எந்தவித 'டென்ஷ்'னுமின்றிப் பின்னால் 'ஹோர்ன்' அடிப்பார்களையென்ற கவலையேதும் இன்றி ஆறுதலாக நகர ரசித்துச் செல்லலாமல்லவா? இரண்டுதாலும் அண்மைக் காலமாகவே ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் 'ஹோர்ன்' அடிக் கத்தான் தொடங்கி விட்டார்கள். நகரம் பெருக்கத் தொடங்கி விட்டது. 'நகரம் பெருக்கப் பெருக்க சனங்களும் பெற்றுமையை இழக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்' போல 'இவ்விதம் இத்தகைய சமயங்களில் பொன்னையா தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொள்வான். 'நகரம் வளருகின்ற வகைத்திறகுச் சமனாக சனங்களின்ற வாழ்க்கைத் தரமும் உயரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிரச்சினையானது' என்றும் சில வளைகளில் ஒருவித தீ விரபாவத்துடனும் அவன் சிந்தித்துக் கொள்வான்.

'ஓல்ட் வஸ்டன்' றோட்டைக் கடந்து 'கீ' ல் இண்டர்செக்ஷ்னையும் கடந்து கார் விரைந்தது. இடப்பற்றத்தில் 'கனடாபக் கர்ஸி'ன் 'ஸல்லோட்டர்' ஹவுஸ்' பெரியதொரு இடத்தைப் பிடித்துப் பட்டந் திருந்தது. ஓவ்வொரு நாளும் நபற்றுக்கணக்கில் மாட்களைத் துண்டு போடும் பெரியதொரு கசாப்புக் கட்டம்.

பொன்னையா இயற்கையிலேயே சிறிது கருணை வாய்ந்தவன். ஏனைய உயிர்களின்மலே அன்பு வகைக் கநினைப்பவன். ஊரிலை இருக்கும் மட்டும் சூத்த சவைம்தான். இங்கு வந்ததும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக மாறி விட்டான். 'இங்குத்தயை கிளமைட்டிற்கு இதையும் சாப்பிட்டாட்டி மனுஷன் சத்தெத்துத் துலகைக் கவணெட்டியதுதான்'. திடீர் ரென் ஊர்ந்து கொண்டிருந்த 'பிரபிக்' தடபைப்பட்டது. பொன்னையா மணியைப் பார்த்தான். நரேம் பதினொன்றையும் தாண்டி விட்டிருந்தது. பஞ்சாப் காரன் பத்து மணிக் கே வரச்சொல்லியிருந்தான்.

பொன்னையாவிடும் திரிந்த ஓரளவு நாணயமான கராஜ் அந்தப் பஞ்சாப் காரனின் கராஜ்தான். ஸ்டியரிங்கில் மலெலியத்தொரு உதறல் நேற்றிலிருந்தது. அதனைக் காட்டத்தான் பொன்னையா விரைந்து கொண்டிருந்தான். 'நரேங் கட்டெட் நரேத் திலை இதென்ன பிரபிக் புளக்..' இவ்விதம் எண்ணியபடி பிரபிக் தடபைப்பட்டதற்குக் காரணம் என்னவாகியிருக்கும்மென் எதிரே நோக்கினான்.

இதற்குள் றோட்டைக் கரையில் சனங்கள் விடும்பு விண்ணானம் பார்க்கக் கட்டத்தொடங்கிட்டுதுகள். இந்த விஷயத்தில் எல்லா மனுஷராமே ஒன்றுதான். எதிரே அவன் பார்வையை மறைத்தபடி கனடாபக் கர்ஸிற் குச் சொந்தமான பெரிய 'டறக்' கொண்டு நின்றதால் இவனால் ஒழுங்காகப் பார்க்க முடியவில்லை.

றோட்டைக் கரையில் விடும்பும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சனாக் காரனொருவனையை

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

பார்த்து "ஏ..மனேன்..வடஸ் த மாட்டார்? வடஸ் களையிங் ஓன்..." பலமாகக் கத்தினான்.

அதற்கு அந்தச் சனாக காரண தனக்குத் திரிந்த ஆங்கிலத்தில்
"பீ வ்..எஸ்கபே..ஸல்லோட்டர்.." என்றான்.

அருகிலிருந்த வள்ளையனொருவன் சனாக காரணின் ஆங்கிலத்தைக் கேட்டுச் சிரித்தான். இவனுக்கும் சிரிப்பாகவிரும்பு தது. ஆனால் அந்த ஆங்கிலம் கட்டி விளங்கியது. மாடொன்று ஸல்லோட்டர் ஹவுஸ் ஸிலிருந்து தப்பி வந்து விட்டது என்பதைத்தான் அந்த சனாக காரண அவ்விதம் கறினான் என்பதும் விளங்கியது.

மரணத்திலிருந்து தப்பிவந்த அந்த இனத்திரியாத மாட்டின் மலே ஒருவித பரிதாபம் தனேறியது. அநுதாபம் படர்ந்தது. காரை வட்டி றோட்டுக் கரையோரம் நிறுத்தி விட்டு பொன்னையா காரை விட்டிறங்கி வடிக் கை பாரக் கும் சனங்களில் ஓன்றானான். 'ஸ்டீட் கார்' சல்லும் இருப்புப் பாதையின் மலே, சூற்றிவர வடிக் கை பார்த்தப்பி நிற்பவர்களையப் பார்த்து முறைத்தப்பி அந்த மாடு நின்றது. அதன் கண்களில் மரண பயம் கவ்விக் கிடந்ததை இவன் உணர்ந்தான். அதையப் பாரக் கப் பாவமாயிருந்தது. பொன்னையாவிற்குக் கவலை தனேறியது.

உருண்டு திரண்டு களொழுகளொழுவனென்று வாட்ட சாட்டமாக வளர்ந்திருந்தது. அருகில் சனென்று பிடிக் க முனைந்த கனடா பக் கர்ஸ் ஊழியர்களையப் பார்த்து முறைத்தது. முட்டுவது போல் பாசங்கு சயெ்து முரண்டு பிடிக் தது. அருகில் ஒருவரையும் வரவிடாமல் தடுத்து வைய்பதில் ஓரளவு வறெறி கண்டிருந்தது.

எவ்வளவு நரேத்திற்குத்தான் அதனால், அந்த ஐந்தறிவு உயிரினால், தாக்குப் பிடிக் க முடியும்? 'மட மாடே! மனிதனுடன் போட்டி போட்டு உன்னால் வல்ல முடியுமா என்ன?'

திடீ ரென பொன்னையாவிற்குச் சிந்தையில் ஒரு எண்ணம் எழுந்தது.

'இந்த மாட்டின் மனநிலை என்னவாயிருக்கும்?' அருகிலுள்ள ஸல்லோட்டர் ஹவுஸிற்குள் வட்டிப் படுவதற்காகக் காத்து நிற்கும் ஏனைய மாடுகளின் ஞாபகமும் எழுந்தது. 'இவ்விதம் தப்பிவர இந்த மாடு எவ்வளவு கஷ்டப் பட்டிருக்கும்?'

'கிடத்த சூதந் திரத்தின் நிரந்தரமற்ற தன்மையைப் பாவம் இந்த மாட்டால் உணரமுடியவில்லை..அதனால் தான் தன்னுயிரைக் காத்துக் கொள்ள கிடத்த அற்ப சூதந் திரத்தையப் பாதுகாக்க இந்த மாடு வீ ராவசேத்துடன் முயல்கிறது..'

ஊரில் இருப்பவர்களின் நினையுகளும் எழாமலில்லை...'இந்த மாட்டையப் போன்ற நிலையில் இருப்பவர்கள் எத்தனை பரே?..அரகையாகத் தப்பி மீ ண்டும் அகப்பட்டவர்கள்..தப்புவதற்கு முடியாமல் சமாதியாகிப் போனவர்கள்...'

மீ ண்டும் கவனம் மாட்டின் மலே திரும்புகின்றது. இன்னமும் அது மரக் கத்துடன் தன்னைய நெருங்குபவர்களை எதிர்த்து நிற்கின்றது. யாரும் நெருங்காத சமயங்களில் ஒருவித சோகம் கலந்த பாவத்துடன் அமையாக ஒருவித பயத்துடன் நிற்கிறது.

அதன் கண்களிருந்து மல்ல மல்ல இலசோகக் கண்ணீர் வடிகிறது..எதை நினத்தது

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

அழுகிறது? தன் பரிதாபகரமான நிலையை நினைத்தா? தன்னை சமாதியாகக் குவதற்குக் கங்கணம் கட்டி நிற்கும் மனிதர்களால் தனக்கறேபட்ட நிராதரவான நிலையை உணர்ந்தா? ஏன் அது அழுகிறது?

திடீர் எனப் பொன்னையாவிற்கு ஒரு எண்ணம் தோன்றுகிறது. 'ஏன் இந்த மாட்டிற்குரிய விலையைக் குடுத்து, இதன் உயிரைக் காப்பாற்றினாலென்ன? ஊரிலையென்றாலும் வீட்டு வளவிலைப் போய்க் கட்டி வகைகலாம்...இங்கு எங்கு போய்க் கட்டி வதைப்பது..? அப்பாட்டின் நிலையா..? அப்படித்தான் காப்பாற்றினாலும் இந்த ஒரு மாட்டைக் காப்பாற்றுவதால் மட்டும் இதன் நிலையில் இருக்கின்ற ஏனைய மாடுகளின் பிரச்சினை தீர்ந்து விடுமா..?'

இதற்கிடையில் யாரோ மாடு பிரிக்கிறகுத் தடையாயிருப்பதை பொலிஸிற்கு அறிவித்து விட்டார்கள் போலும்.. 'எமர் ஜனஸி பிளாஸிங் லைட்டுடன் 'சரைன்' முழங்க பொலிஸ் காரரொன்று விரைந்து வந்து இறங்கியது. இரு பொலிசார் இறங்கினார்கள். கயிரொன்றில் வளையம் சயெ்து சிறிது நேரம் முயற்சி செய்தார்கள். பலனில்லை. மாடு மிகவும் உறுதியாகவே எதிர்த்து நின்றது. இதற்கிடையில் விஷயத்தை மோப்பம் பிடித்துப் பத்திரிகைகாரர்கள், தொலைக்காட்சிகாரர்களென்று கமராக்களுடன் கட்டி விட்டனர்.

மாடு தன்னுயிரைக் காப்பதற்கானதொரு போராட்டத்தில், ஜீவமரணப் போராட்டத்திலே டுபட்டிருக்கின்றது. இதன் அடக்க, வடிகைகை பார்க்க, படம் பிடுக்க ஒரு கட்டம். ஒன்றிற்கும் சயெல் பட முடியாத, இயலாத கட்டம். தானும் அக்கட்டத்தில் ஒருவன் என்பதை நினைக்கையில் பொன்னையாவிற்குத் தன்மலே ஒருவித வறொப்புக் கட்டத் தோன்றியது.

தங்கள் முயற்சி சிறிது தளவியுற்றதைக் கண்ட பொலிஸார் தங்களிற்கு கட்டிக் கதைத்தார்கள். இதற்குள் வீதியில் இரு திசைகளிலும் வாகனங்கள் பரொமளவில் முடங்கத் தொடங்கிவிட்டன.

தொலைவிலிருந்தவர்கள் போக்குவரத்து தடையிட்டதன் காரணத்தை அறியாத நிலையில் ஹரோன்களை மாறிமாறி அடக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். நிலைமை கட்டும் குவதையை பொலிஸார் உணர்ந்தார்கள்.

இறுதியில் மாட்டுப் பிரச்சினை ஒரு முடிவிற்கு வந்தது.

ஆற்றிவாப் பிராணியின் முன்னால் சூதந்திர வேகை நசுக்கப் பட்ட நிலையில் 'டரான் குலசைரா'ல் மயக்கப் பட்டு சாய்ந்த மாட்டைத் தடுக்கிய கனடாப் பக்கர்ஸ் ஊழியர்கள் அதனை 'ஸல்லோட்டர் ஹவுஸி'ற்குள் கொண்டு சன்றார்கள்.

ஒருவழியாகப் போக்குவரத்துச் சீர்பட்டது. சனங்கள் ஒவ்வொருவராகக் கலையைத் தொடங்கினார்கள்.

பஞ்சாப்காரன் திட்டப் போகின்றானென்ற நினைப்புடன் தன்காரில் பாய்ந்தேறினான் பொன்னையா. கட்டவடே அடக்கடி மிருகங்களை வதைப்பதாகக் கட்டி வழக்குப் போடும் 'ஹியுமனேன் சொசடை'யின் ஞாபகமும் வந்தது. சிரிப்பு வந்தது.

சிறிது போராடித் தளவியுற்ற மாட்டின் நிலைமை அநுதாபத்தை தந்தாலும் அதன்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

சுதந்திர வடேகையும் அதற்காக அது பரோடிய தீ விரமும் அதன் மலே ஒருவித பக்தியை, பரெமிதத்தை ஏற்படும் தியது. சனென்னால் நம்பமாட்டீர்கள்! அன்றிலிருந்து பொன்னையா மீண்டும் முழுச் சவைமாகிவிட்டான்.

[இச்சிறுகதை ஸ்நகோ பதிப்பகத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட 'அமெரிக்கா' தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. எஸ்.பே மற்றும் இந்திரா பார்த்தசாரதியால் தொகுக்கப்பட்ட வெளியிடப்பட்ட 'பனையும் பனியும்' சிறுகதைத் தொகுதியிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.]

நன்றி: பதிவுகள் யுலை 2000; இதழ் 7., திண்ணை, தாயகம்

3. 00 000000000000 000000000000? - 0.0.0000000000 -

கி.பி.1964ஆம் ஆண்டு தமையா தமையா 14ந்திகதி, தமிழ் மக்களின் முக்கிய திருநாளான தபைப்பொங்கல் திருநாளன்று, அவன் இந்து சமுதாயத்தின் மூத்தோர், சமூகம் என்றெல்லாம் வரணிக் கப்படுகின்ற, ஒரு காலத்தில் பரோத்தமையே, ஓலலாந்தரம் மற்றும் ஆங்கிலேயர்களின் காலனியாக விளங்கிய, 'சிலோன் (Ceylon) என்றழைக்கப்பட்ட, தீவான இன்று ஸ்ரீலங்கா என்றழைக்கப்படுகின்ற இலங்கைத் தீவில் அவதரித்தான். அவன் அவதரித்தபொழுது அவனுக்கொன்றும் இவ்விதம் அவனது வாழ்க்கை பரிமிப்பந்தின் பலவற்றுக்கானும் அலகை கழியாமென்று தரிந்திருக்கும் வாய்ப்பு இருந்ததில்லை. ஆனால் தீவின் தொடர்ச்சியான அரசியல் நிலைகள் அவனைப் பாலம்பெயர்வதை விட்டன. இன்று அவன் வட அமெரிக்காவின் முக்கியமானதொரு நாடான கனடாவின் குடிமகன். இது அவனைப் பற்றிய சூருக்கமான வரலாறு. எனபூருக்கமொரு அதிகாலபைப்பொழுது. அவன் வலேசைசெல்வதற்காக பரோக்குவர்த்து வாகனத்தினை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றான். அரூகிலொரு வளையின நடுத்தர வயதினன் அவனுக்குத் துணியாக. அவர்களிருவரையும் தவிர வேறு யாரும் அச்சமயத்தில் அங்கிருக்கவில்லை. நிலவிய மனெனத்தினகை கலதைத் தவனாக அந்த வளையினத்தவன் அவர்களிருவருக்கிமிடையிலான உரையாடலினைத் தொடங்கினான்:

"இன்று வழமகைக்கு மாறாகக் குளிர் மிக அதிகம்!"

இங்கு ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்பொழுது அதிகமாகக் காலநிலையினைப் பற்றி அல்லது 'ஹாக்கி' அல்லது 'பேஸ் பால்' விளையாட்டுப் பற்றியும் அதிகமாக உரையாடிக் கொள்வார்கள். வருடம் முழுவதும் மாறி மாறிக் காலநிலையினைக் குறைக்கிறல் பொதுவானதொரு விடயம்.

"உண்மையானது. ஆனால் என்னை இந்தக் குளிர்மை தாங்க முடியும். ஆனால்.. இந்த உறபைனி (Snow) இருக்கிறதே... அதனை மட்டும் தாங்கவே முடியாது.." என்று இவன் பதிலுக்கு உரையாடலினைத் தொடர்ந்தான். அதற்கு அந்த வளையினத்தவன் சிரித்தவனாகத் தொடர்ந்தான்:

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

"நீ வபெப் பமான நாட்டினில் பிறந்தவன் அதுதான். ஆனால் எனக்கு இந்த உறபையினில் லாவிட்டால் இருக்கவே முடியாது. இதற்குள்ளையே பிறந்து, வளர்ந்து, விளையாடி வளர்ந்தவர்கள் நாம்... அது சரி..."

இவ்விதம் அவன் கஹிசு சிறிது நிறுத்திய பொழுது உடனடியாகவே இவனுக்கு அவன் அடுத்து என்ன களே வி கேட்கப் போகின்றானென்பது திரிந்து விட்டது. இருபது வருடங்களாக இந்த மண்ணில் இருக்கிறானல்லவா. இது கஹிசு திரியாமல் போய் விடாமாவனென்ன?

"ஏ! நண்பனே! நீ அடுத்து என்ன கஹிசுப் போகின்றாயென்பது எனக்குத் திரிந்து விட்டது..." என்று இவன் கஹிசும் அவனது முகத்தில் சிறிது வியப்பு படர்ந்தது.

"நீ என்ன சோதிடனா எதிர் காலத்தை எதிர்வு கஹிசுவதற்கு?"

"நான் சோதிடனல்லன். ஆனால் இந்த மண்ணுடனான எனது பிண்பையும் சொந்தமும் எனக்கு இந்த விடயத்தில்திரிவு கஹிசும் வல்லமையினதைத் தந்து விட்டன. அது சரி.. 'நீ எங்கிருந்து வந்தாய்' (Where are you from?) என்பது தானே நீ கேட்க எண்ணிய வினா?"

அதற்கு அவன் சிரித்தபடியே பதிலிறுத்தான்: "நீ நன்றாகவே கனடாவினபைப் பற்றிக் கற்றறிந்து விட்டாய்."

"உண்மையானது. ஏனெனில் நான் இந்த நாட்டைக் குடிமகனல்லவா!" என்றான். இந்தக் களே வியினை, 'நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்?' என்னும் வினாவினை, அவன் இந்த மண்ணில் காலடியெடுத்து வதைத் த நாட்களிலிருந்து எதிர்கொண்டு வருகின்றான். இளையவர், முதியவரென்ற பாகுபாடின்றி அவன் அனைவரிடமிருந்தும் அவ்வப்போது எதிர்கொண்டு வருகின்றான். அவன் வந்த பின் இந்த மண்ணில் அவதரித்தவர்களும் வளர்ந்து பரிதாபி அவனிடம் இந்த வினாவினைத் தொடுக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். அண்மையில் அவனிடம் மட்டுமே களே விக் கண்களைத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், இந்த மண்ணில் பிறந்த அவனது வளர்ந்து விட்ட அவனது குழந்தையிடமும் கேட்கத் தொடங்கி விட்டிருந்தார்கள். வந்த பகுதியில் அவன் இந்தக் களே வியினை ஒருவித ஆர்வத்துடன் எதிர்நோக்கினான். தன்னபைப் பற்றி அறிய இவர்களாக கலெலாம் எவ்வளவு ஆர்வமென்று மகிழ்வாற்றான். எனவே அப்பொழுதெல்லாம் அவனது இதற்கான பதிலும் விரிவானதாகவே இருக்கும். தன் நாட்டைப் பற்றி, மக்களைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகவே அலுக்காமல், சலிக்காமல் அவன் பதிலுறுப்பான். இப்பொழுதெல்லாம் அவனுக்கு அந்த ஆர்வமில்லை. ஆரம்பத்தில் ஆர்வமாகப் பதிலிறுத்தவன் அதன் பின் பதிலிறுப்பதில் ஒரு மாற்றத்தினைக் கொண்டுவந்தான். வினாத் தொடுப்போருக்குப் பி்களே சாதாரண கற்பிக்கத் தொடங்கினான். இந்தக் களே வி எதிர் பட்டதும் அவன் பின் வருமாறு தனது பதிலைக் களே வியொன்றுடன் ஆரம்பிப்பான்.

"இதற்கான பதிலை நீ அறிய வேண்டுமானால்.. அதற்கான எனது பதில். ஊகி என்பதுதான்.."

"ஓகே.. ஊகிப்பதா.. சரி.. எங்கே முகத்தகை காட்டு பார்ப்போம்...." என்பார்கள். இவனும்கு முகத்தகை காட்டுவான். உரையாடல் தொடரும்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

"பார்த்தால்... கயானா.. அல்லது கிழக்கிந்தியனைப் போல் திரிகிறாய்... ஓகே. நீ இந்தியனா.." என்பார்கள் .

இவன் அதற்குக் கீழ் உள்ளவாறு பதிலிறுப்பான் :

"நீ நன்கு நெருங்கி விட்டாய்... ஆனால் நான் இந்தியனில்லை... ஆனால் எனது மண் இந்தியாவைக் குமிக அண்மையிலுள்ளது..."

"ஓகே.... பாகிஸ்தானா.. "

"அதுவுமில்லை.... " என்பான் .

"பங்களாதேஷ்.." என்பார்கள் . அவ்வளவுதான் அதற்குமேல் பெரும்பாலோருக்கு வறைய நாடுகளின் பெயர்களே திரிவதில்லை. இவனும் விட மாட்டான் .

"சரி.. உனக்கு நான் சிறிது உதவி செய்கிறேன்.. தயாரா" என்பான் .

அவர்களும் அடுத்த கட்டத்திற்குத் தயாராவார்கள் .

"அது ஒரு அழகான தீவு.. ஆங்கிலேயர்களின் முக்கியமான காலனிகளில் ஒன்று."

"நீ என்ன நல்லாவே சோதிக் கிறாய்... இனி நான் பக்கோள சாத்திரம் இதற்காகவே படிக்க வேண்டும்..." என்று கடுமையாய் மண்டையினைப் போட்டு உடதைத் துக்க கொள்வார்கள் . இறுதியில் இவனும் மனமிரங்கிப் பதிலிறுத்து விடுவான் . பின்னர் அதிலும் இவனொரு சிறியதொரு மாற்றத்தினைக் கொண்டுவந்தான் . இறுதியாகப் பதிலிறுப்பதைத் தவிர்த்துப் பின்வருமாறு கடுமையான : 'உனக்கு உண்மையிலேயே இதற்கான பதில் தேவையென்றால்.. வீட்டுச் சென்றதும் உலக வரம்படத்தினை எடுத்துப் பார்ப்புரிந்து கொள்வாய்... இந்தியாவின் தற்குப் பற்றமாக உள்ள தீவு என்னவென்று அறிய முயற்சி செய் . பதிலை நீ யே கண்டு கொள்வாய்....'

"....."

"என்ன சிந்தனையிலாழ்ந்து விட்டாய்? என்களே விக் கென்ன பதில்?" என்றான் அவன் .

"நண்பனே! இதற்கான பதிலுனக்குத் தேவையென்றால்... என்களே விக் கு நீ பதில் தரவேண்டும்."

"உன்களே வியா? நீ தான் களே வியே கடைக்கவில்லையே... கடைக்காத களே விக் கு எவ்விதம் பதில் தரமுடியும்?"

"அவசரப்படாதே... இனிமேல் தான் கடைக்கப் போகின்றனே... நீ தயாரா?"

"நான் தயார். நீ தயாரென்றால் சரிதான்..."

"நீ எங்கிருந்து வருகின்றாய் நண்பனே!"

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

"நானா.... தடொடராண்டலோவின் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து வருகின்றனே.."

"நான் அதகைக் கடை்கவில்லை.."

"பின் எதகைக் கடை்கிறாய்.."

"உன் மடலமனென்ன.. நீ எங்கிருந்து வந்தாய்... இந்த மண்ணுக்கு.."

"நீ யனென்ன விளையாடுகின்றாயா... இது நான் பிறந்த மண்... "

"நான் அதகைக் கடை்கவில்லை.... உன்னுடையா மடலமனென்ன.. ஆதியில் உன் குடும்பத்தவர் எங்கிருந்து வந்தார்கள்... அது உனக்குத் தரியும் தானே..."

"ஓ.. அதுவா... அவர்கள் ஓண்டாரியலோ மாநிலத்தில் வடக்கிலுள்ள தண்டர்பேயிலிருந்து வந்தவர்கள்"

"அதையும் நான் கடை்கவில்லை... அது சரியான பதிலுமல்ல.... " என்றான். களேவி கடை்வன் முகத்தில் சிறிது பொறுமையின்மை, ஆத்திரம்பரவியதை இவன் அவதானித்தான். அது அவன் குரலிலும் தானித்தது.

"நீ என்னுடன் விளையாடுகிறாய். நான் யார் தரியுமா? இந்த மண்ணின் குடிமகன். என்னைப் பார்த்து நீ கலே சயெ்கிறாய்.."

"நண்பனே... பொறு.. அவசரப்படாதே... நீ இன்னுமென்களேவிக்குப் பதில் கஹவில்லை. நான் கடை்வதென்னவென்றால்.... உன் தாத்தா, பாட்டி அவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள்..."

அவன் கஹினான்: "இந்தக் களேவி மடலம் நீ என்னை அவமதிக்கின்றாய்.. கனடியக் குடிமகனொருவனை நீ அவமதிக்கின்றாய்.... அது உனக்குத் தரிகிறதா?"

"எனக்கு நன்றாகவே தரிகிறது. உனக்குத் தரிந்தால் சரிதான்" இவ்விதம் கஹிவிட்டு அவர்களையே நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த போக்குவரத்து வண்டியில் ஏறாவதற்குத் தயாரானான் இவன்.

நன்றி: இசங்கமம், பதிவுகள், திண்ணை

4. 000000000000 000 000000 !00 0.0.0000000000 -

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

பார்வகைக்கு சமோமாலியனபைப் போலிருந்தான். 'டவரின' வீதியும் 'புளோர்' வீதியும் சந்திக்கும்பிடத்தில், தனமற்றேகுத் திசையில் (இங்கு 'தொராண்டோ' நகரில் வீதிகளெல்லாமே கிழக்கு-மற்றேகு, வடக்கு-தெற்காகத்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் திசைகளை மயமாக்க வதை மூகவரிகளைக் கண்டுகொண்டபிறகு அல்லது இருப்பிடங்களை அறிந்து கொள்வதோ மிகவும் இலகுவானது). 'பஸ்' சைத்திர்பார்த்து நின்றிருந்தான். காலம் நள்ளிரவை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இரவுபாதுகாவற் பணியினை முடித்துக் கொண்டு என்னிருப்பிடம் திரும்புவதற்காக 'பஸ்' தரிப்பிடம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த சமயத்தில் தான் அவனை நோக்கினேன். நள்ளிரவில் பணிமுடிந்து இருப்பிடம் திரும்பும் சமயங்களில் இவ்விதம் 'பஸ்' சினைத்திர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான பொழுதுகள். இவ்விதமான சமயங்களில் நகரம், நகர மாந்தரம், இரவை, இரவுவானம் எல்லாமே இரசித்துக் கொண்டிருப்பது என் ஆர்வங்களிலொன்று. இவ்விதமான இரசித்தல் மட்டும் நான் அறிந்து கொண்டவை ஏராளம். ஏராளம். நபிகள், பத்திரிகைகள் போன்ற வெகுசன ஊடகங்கள் மட்டும் நான் அறிந்தவற்றை விட இவ்விதமான பொழுதுகளில் நான் அறிந்து கொண்டவை, உணர்ந்து கொண்டவை மிக மிக அதிகம். 'லாண்ட்ஸ்டவு' னுக்கருகிலிருந்த களேக்கை விடும்படியான 'ஹவுஸ் ஆவ் லங்காஸ்டர்' இலிருந்து நிர்வாண நடனமாதர் சிலர் வெளியில் வந்திருந்து புகைபிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைச் சூற்றி மல்லர்களைப் போன்ற தோற்றமுடைய இருவள்ளையர்கள், பார்வகைக்கு இத்தாலியர்களைப் போலிருந்தார்கள், அப்பெண்களுடன் அளவளாவிப்பிடிக்கவசங்களாக நின்றார்கள். வீதியின் அடுத்தபக்கத்தில், வடபுறத்தில், சிலகறும்பின போதை மருந்து விற்ப்புப் பிழைக்கும் சூய வியாபாரிகள் சிலர் வாடிக் கையாளர்களுக்காக காத்திருந்தபடியிருந்தார்கள். மலேமும் சிலர் பணிமுடிந்து வீட்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்னபைப் போல். இத்தகையதொரு சந்தர்ப்பத்தில் தான் நான் அவனை அந்த பஸ் தரிப்பிடத்தில் சந்தித்தேன்.

"ஏ! நண்பா! எப்படிச் சுகம்" என்று உரையாடலினைத் தொடர்ந்தேன்.

"நான் நல்லாத் தானிருக்கிறேன். நீ எப்படி?" யென்றான். அப்பொழுதுதான் கவனித்தேன் அவன் போதை இன்னும் தணியாததை.

"நானும் நலமே! நன்றி!" என்றேன்.

அவன் அவ்வழியால் சென்று கொண்டிருந்த டாக்ஸிகள் சிலவற்றை மறித்தான். ஒருவராவது அவனுக்காக நிற்பாட்டுவதாகத் தெரியவில்லை.

"பார். கறும்பினத் தவனென்றதும் ஒருத்தனாவது நிற்பாட்டுகிறானில்லை. அங்கு பார். அந்த கறும்பின டாக்ஸிச் சாரதி கட்டி நிற்பாட்டுகிறானில்லை" என்றான்.

"அவர்களைச் சொல்லியும் சூற்றி மில்லை. பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பாயே. எத்தனை தடவைகள் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருப்பார்கள். சிலர் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். மிகவும் ஆபத்தான பணிதான். உனக்கென்ன டாக்ஸிதானே வேண்டும். நான் மறிக் கவா?" என்றேன்.

"அவ்விதம் செய்தால் நன்றியுள்ளவனாகவிரும்பினேன்" என்றான்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

"அது சரி. நீ எங்கு போக வணேட்டும்?"

"கோடன் ரிட்ஜ் தரெயுமா? 'டான்வோர்த்' வீதியும் 'மிட்லாண்ட்' வீதியும் சந்தியும் சந்திக் குமிடத்திற்கண்மையில்.." என்றான்.

"ஓ! நீ கிழக்கினிறுதியில் (East End) இருக்கிறாயா? நல்லதாகப் போயிற்று. நானும் உன்னிருப்பிடத்திற்குப் பால்தானிருக்கிறேன். வணேட்டுமானால நாமிருவரும் டாக்ஸி கட்டணத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாமே. நீ என்ன சொல்கிறாய்?" என்று அவனை நோக்கினேன்.

'மிகவும் அருமையான யோசனை நண்பனே!" என்றான்.

அவ்வழியால் வந்த டாக்ஸியொன்றின் மறித்தனை. உடனேயே போட்டி போட்டிக் கொண்டு வந்து நின்றார்கள். அவன் சிரித்தான்:

"பார்த்தாயா. இவ்வளவு நேரமாக நான் மறித்துக் கொண்டு நிற்கிறேன். ஒருத்தராவது நிற்கவில்லை. நீ ஓரையொரு தரம்தான் மறித்தாய். பார்! என்ன மாதிரி போட்டி போட்டுக் கொண்டு வந்து நிற்பதை."

நின்ற டாக்ஸியில் இருவரும் ஏறியமர்ந்தோம். டாக்ஸி சாரதி பங்களாதேசைச் சேர்ந்தவன். செல்லும் இடத்தகைக் கஹி விட்டுச் சாரதியைப் பார்த்து "பாகிஸ்தானா" என்றேன். "இல்லை, பங்களாதேஷ்" என்றான். அவனுடன் சிறிது உரையாடி விட்டு என் கவனம் அருகிலிருந்த சோமாலியனைப் போன்ற தோற்றத்திலிருந்தவன் பக்கம் திரும்பியது.

"எந்த ஊர்? சோமாலியாவா?" என்றேன்.

"இல்லை. எரித்திரியா" என்றான்.

எனக்கு எப்பொழுதும் எரித்திரியா மீது அதன் மக்கள் மீது மிகுந்த அனுதாபமும், மதிப்புமண்டு. இந் திய-இலங்கை ஒப்பந்த காலத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த சமாதான ஊர்வலமொன்றில் பங்கேற்றுவிட்டு கனடா திரும்பியிருந்த தான் சானியா நாட்டைச் சேர்ந்த முதியவரொருவரை 'டொராண்டோ பல்கலைக் கழகத்தில்' நட்பெற்ற கஹி மொன்றில் சந்தித்ததிலிருந்து எரித்திரியா மீது தான் என் ஆர்வம் அதிகரித்திருந்தது. எரித்திரியா விடுதலையைப் போராட்டத்தின் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டதோடு ஆதரவாளராகவும் விளங்கி அதன் பயனாக சிறவைசமும் அனுபவித்திருந்த அந்த முதியவர் எரித்திரியா மக்களின் விடுதலையைப் போராட்டம் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தார். போராளிகளினதும், மக்களினதும் முழுமையான ஒத்துழைப்பின் மூலம் விடுதலையைப் பெற்ற நாடு எரித்திரியா என்பாரவர்.

"உன் நாட்டு மக்களின் விடுதலையைப் போராட்டத்திலும் அதன் வற்றியிலும் போராளிகளினிடத்திலும் மிகுந்த மதிப்பு வைத்திருப்பவன் நான். எப்படி உங்களால் இதனைச் சாதிக்க முடிந்தது?"

"ஆரம்பத்தில் 1961இல்தான் எரித்திரியா விடுதலை அமையு ஆரம்பமானது. அதில் முஸ்லீம்கள் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லோரும் அதிக அளவில் அங்கம் வகித்தார்கள். பின்னர் கிறிஸ்தவர்களினால் எரித்திரியா மக்கள் விடுதலை அமையு உருவானது. இரு

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

அமரைப் புகளிறு குளும் ஏறப்பட்ட பகமையினை உணர்ந்த எதியோப்பிய அரசு சரியான தருணத்தில் தாக் கவே எம் மண்ணின் பல பகுகள் மீண்டும் அவர்கள் வசம் வீழ்ந்தன. பின்னர் ஏறப்பட்ட சமூகர்களினால் எரித்திரியா விடுதலை அமரைப் புகளிறு கட்டப்பட்டது. எதியோப்பியாவில் உருவான திக் ராய விடுதலை அமரைப் புகளிறு திரியா மக்கள் விடுதலை அமரைப் புகளிறு ஒன்றிணைந்து எதியோப்பிய அரசுக்கெதிராகத் தொடர்ந்து போரின விளவைகவே நாடு விடுதலை பற்றி து"

இவ்விதம் கபறி விட்டு அவன் சிறிது சிந்தனையில் ஆழ்ந்து போனான் .

"எரித்திரியா மக்கள் விடுதலை அமரைப் புகளிறு தவர்கள் அமரைப் புகளிறு கபறினாயே? உங்கள் நாட்டுச் சனத்தொகையில் பரம்பாலானவர்கள் கிறித்தவர்களா..."

"இல்லை... முஸ்லீ மகள் .."

"அப்படியென்றால் எரித்திரியா மக்கள் விடுதலை அமரைப் புகளிறு முஸ்லீ மகள் இருக்கவில்லையா?"

"இருந்தார்கள்... முஸ்லீ மகள் , கிறித்தவர்கள் நிறைய எரித்திரியா மக்கள் விடுதலை அமரைப் புகளிறு இருந்தார்கள் . ஆரம்பத்தில் முஸ்லீ மகளின் ஆதிகம் இருப்பதாகக் கபறி எரித்திரியா மக்கள் விடுதலை அமரைப் புகளிறு உருவானாலும் பின்னர் தாங்கள் வளையியேயுது எரித்திரியா விடுதலை அமரைப் புகளிறு அதிகார வடிகையினை எதிர்த்தேயென எரித்திரியா மக்கள் விடுதலை அமரைப் புகளிறு கபறினார்கள் . இதன் மலம் எரித்திரியா மக்கள் விடுதலை அமரைப் புகளிறு தங்களை அனதது மக்களினதும் அமரைப் புகளிறு மாற்றி விட்டார்கள் ."

எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாகவிருந்தது. அன்று அந்த எரித்திரிய நண்பனை அவனிரும்பிடத்தில் விட்டு விட்டு என்னிரும்பிடம் திரும்பியபோது அதிகாலனை இரண்டினதை தாண்டி விட்டிருந்தது. தற்செயலானதொரு நடவழி நள்ளிரவுச் சந்திப்புக் கட்ட எவ்விதம் பல விடயங்களைப் போதித்தது விட்டது.

மறேபடி சந்திப்பின் மலம் நான் பல விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. குறிப்பாக இதுவரை நான் அறியாமலிருந்த சக கனடியனொருவனின் பரவீ கம் பற்றி, அவன் மண்ணின் போராட்டங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. தற்செயலாக நடபெறும் ஒரு சில நடவழிப் பயணங்கள் கட்ட சிற சில சமயங்களில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமர்த்து விடுகின்றன என்பதற்கு இச்சந்திப்பொரு உதாரணம் .

அன்றிரவு புகளிறு கையில் சாய்ந்த பொழுது இன்னும் போரின உக்கிரத்துள் வதங்கிக் கொண்டிருக்கும் என நாட்டின் , என மக்களின் ஞாபகங்கள் தான் எழுந்தன. நான் ஆனந்தமாகச் செய்ந்ததுக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் அங்கு ஒரு பச்சிளங் குழந்தையின் மலெலுடல் குண்டுகளால் துளகைக் பட்டபுகளிறு கொண்டிருக்கலாம் . ஓரிளம் பண்ணின் அநாதரவான ஓலத்தால் ஒரு கிராமத்தின் நள்ளிரவு அதிர்ந்து கொண்டிருக்கலாம் . கனவுகளும் கற்பனைகளும் வாழ்வதைத் தொடங்கிய ஓரிளங் குடும்பத்தின் இரூப்பே மிருக வறெறி பிடித்த மனிதர் சிலரால் சிறையாடப்பட்டபுகளிறு கொண்டிருக்கலாம் . 'ஷலெ'களால் , பரெகும் இரத்த ஆறால் இன்னும் என்னவெல்லாமோ நடந்து கொண்டிருக்கலாம் .

- பதிவுகள் டிசம்பர் 2006; இதழ் 84

5. 000000000000 !0 - 0.0.0000000000

மனோரஞ்சிதம்! நான் மனோரஞ்சிதத்தை மீண்டும்பொழுது முறையாக சந்திப்பதென்று எண்ணியிருக்கவியலாது. அதுவும் இவ்விதம் எதிர்பாராமல். இரூபது வருடங்களாவதற்கும் அவளாகக் கடையாகச் சந்தித்தது..முன்பைவிட இன்னும் தளதளவென்று பசி மழுகி மின்னிக் கொண்டிருந்தாள். அழகென்றால் அப்படியொரு அழகு. சங்ககாலக் கவிஞர்கள் வர்ணிப்பதைப் போல் பணை, வன, தட, பரூத்த, அகன்ற போன்ற வார்த்தைகளைத் தாராளமாகவே பாவிக்கலாம் அவளை வர்ணிப்பதற்கு. அவ்விதமானதொரு உருவ அமைப்பு. அப்பொழுது நான் மிகவும் கட்டுப்பாட்டி என்று சொல்வார்களே அவ்விதமானதொரு குண அமைப்பு எனக்கு. என வாழ்வில் எப்பொழுதுமேயே நிதானமானதொரு வளர்ச்சி தான் ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றது. நிதானமென்றால் அப்படியொரு நிதானம். ஓவ்வொரு மட்டத்திலும் ஆறாமர நின்று நிதானித்து உணர்ந்து அறிந்து வந்திருக்கின்றனே என வாசிப்புப் பழக்கத்தையே போல். ஆரம்பத்தில் அம்புலிமாமாவில் மண்டுகோட்டை மந்திரவாதியில் நிதானமாக ஆரம்பித்துப் பின் அரூபது சத்தத்துப்பறியும் நாவல்களில் மதோவி, சிரஞ்சீவி, பிபிசாமி, சந்திரமோகனென்று உழன்று, மணியன், அகிலன், ஜகெசிற்பியன், காரக்கி, டால்ஸ்டாய், தி.ஜா, சூ.ரா.காவ் கா..வென்று நிதானமாகவே வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. வளர்ச்சியின்பது பரிணாமவளர்ச்சியாகவே அமைந்து வந்திருக்கின்றது. திடீர்ப்பாய்ச்சல் என்பதெல்லாம் என வாழ்வில் கிடையவே கிடையாது. என அரசியல் பற்றிய கருத்துக்களையும் இவ்விதமாகத் தான்...ஆண்ட இனம் மீண்டும் ஆள நின்றபதில் தவறென்ன என்ற தமிழரசுக் கட்சியினரின் ஆவசேத்துடன் ஆரம்பித்துப் பின்பிப்படியாக மார்க்ஸ், லெனின்,....என வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. என வாழ்வில் மனோரஞ்சிதம் எதிர்ப்பட்ட காலகட்டத்தில் நான் பலகலகை கழகப் புகழும் வகுப்பில் பயின்று கொண்டிருந்தேன். என்னுடன் 'பியிசன்' வகுப்பில் சக மாணவியாக அறிமுகமானவள் தான் மனோரஞ்சிதம். அப்பொழுதெல்லாம் நான் நான் பண்பாடு, கலாச்சாரம், கற்பு,என்று சிந்தனையோட்டங்களில் வளையை வந்து கொண்டிருந்த காலம். மனோரஞ்சிதமே சிட்டுக் கருவியாகச் சிறகடித்துப் பறந்து கொண்டிருந்தாள். அவளது சிந்தனையோட்டங்கள் எனக்கு மலபைப் பை மட்டுமல்ல ஒருவித ஆத்திரத்தையும் ஏற்படுத்தின. பணை என்றால் இவ்விதம் தான் இருக்க வேண்டாமென்று சில வரையறைகளை நான் வைத்துக் கொண்டிருந்தேன் 'இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் பொம்பிளே. இங்கிலீச் சூப்பிச சாலும் இன்பத் தமிழ் நாட்டிலே..' என்று வாதத்தியார் பாடுவாரே அது போல. சக மாணவர்களோடு சகஜமாகச் சிரித்துச் சிரித்துப் பழகும் அவளது போக்கு எனக்கு ஒரு வித எரிச்சலதைத் தந்து கொண்டிருந்தது. இதனால் உள்ளூர் அவளது அழகு என்னையே படாத பாடுபட்டுத் திக் கொண்டிருந்த போதும் எட்டியே இருந்து வந்தேன் என உணர்வுகளாகக் கட்டுப்படுத்தி. எத்தனை முறை நானும் இவளும் சண்டைபிடித்திருப்போம். 'ஆண்க்கொரு நியாயம். பண்ணைக்கொரு நியாயமா? தாலி பண்ணைக்கூச்சுத் திரத்தை

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

அடக்கி வகை கப் பாவிக்கின்றதொரு வலி' என்று அடக்கடி வாதிக்கும் மனோரஞ்சித்ததை என்னால் ஏற்கவே முடிந்ததில்லை. 'கற்பு பண்ணிடமதை தனத்தின் வளிப்பாடும்' என்று அவள் கூற்றஞ்சாட்டுவதை என்றும்நான் ஏற்றதில்லை. பதிலுக்கு 'பாரதியின் புதுமறை பண்ணென்று உனக்கு நிறைப்போ?' என்று அவளைச் சீண்டுவனே. 'கற்பு என்பது இருவருக்கும் பொது. ஆண்தவறு செய்தால் பண்ணும் தவறு செய்ய வேண்டாமா?' என்று பதிலுக்கு வாதிப்பேன். ஆனால் மனோரஞ்சித்தமே அவற்றையெல்லாம் காத்தில் வாங்கிக் கொள்ளவே மாட்டாள். 'நீ ஒரு சரியான Male Chauvanist' என்று வைவாள்.

மனோரஞ்சித்தம் பாடும் போது மிகவும் இனிமையாகவிருக்கும். அவளது உடல் வளம் மட்டுமல்ல குரல் வளமும் அனைவரையும் வசியம் செய்து மயக்கி விடும். குறிப்பாக அவள் 'அமுதபை பொழியும் நிலவே', 'மாலபை பொழுதின மயக்கத்திலவே' போன்ற அன்றைய பி.சுசீ லாவின் பாடல்களைப் பாடும் பொழுது எவ்வளவு நேரமானாலும் கட்டுக் கொண்டேயிருக்கலாம். அப்படியே உருகிக் குழைந்து மனமொன்றிப்பாடுவாள். அவளது அழகும் குரல் வளமும் 'கோழி கபுவத்தொடங்கியிருந்த பருவத்திலிருந்த என்னபை படாத பாடும்புத்தின். ஆனால் நான் கோட்பாடுகளை மையமாகவதை வாழ்வினை நடத்துபவன். நானாக உணரவும் வரையில், உணர்ந்து அறிந்து தெளிவு பெறும் வரையில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கோட்பாட்டினை விட்டு விட்டு ஓடுவதென்பது என்னால் முடியாத செயல்.

அவளை எவ்வளவுக் கவ்வளவு நான் உணர்வுகளின் அடிப்படையில் விரும்பினேனோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு என் சிந்தனையோட்டங்கள், கருதுகோள்கள் அடிப்படையில் வெறுத்தனென்று தான் கஃற வண்டும்.

அவள்க்குக் கவிதையென்றால் உயிர். நானோ அந்தக் காலத்தில் கவிதைகளென்று என் அன்றைய மனநிலையோட்டங்களைக் கிறுக்கிக் கொண்டிருந்தனே. என் கவிதைகளின் கருப்பொருளாகப் பண்ணை, பண்பாடு, கற்பு, காதல் போன்ற பழமதை துவமான கருத்துகளே நிறைந்திருக்கும். யாரோ சிலர் அவளிடை நான் இவ்விதம் கவிதைகள் எழுதுவதைக் கஃறி விட அவள் என்னிடம் 'காதல்' பற்றி உடனடியாகக் கவிதையொன்றைப் பாடமாறு சவால் விடவே நானும் வரகவியொருவனைப் போல் ஏற்கனவே என் மனதில் உருவாகியிருந்த காதல் பற்றிய கவிதையொன்றை அள்ளி விட்டனே. 'ஓர் நாள் அவள் முகம் காணாவிடில் மனமொடிந்து ஓரத்தே முடங்குவதும், உன் கஃர் விழிகள் முன்னால் மன்னவன் கஃர் வலென்ன வலென்ன என மயங்குவதும், கார் குழல் நங்கயைர் மலே கண்ட காதலினாலன்றி வறேதெனால?' என்று அந்தக் கவிதை அமறை திருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கொண்டே 'மன்னவன் கஃர் வலே' பற்றிப் பாடியிருந்தனே. அந்த அப்பாவிப் பண்ணை அத்தனைக் கட்டு உருகியே விட்டாள். சிறிது காலம் அதன் விளைவாக என் பின்னால் சூறறிக் கொண்டேயிருந்தாள். அவள் உண்மையில் அவ்விதம் சூறறிக் கொண்டிருந்தாளா அல்லது நான் தான் அவ்விதம் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தனே என பதில் இன்று வரையில் என்னக்கொரு சந்தகேம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இருந்தாலும் அவள் செயல்கள், பச்சு முதுவியவற்றை வதைத்து நான் அவ்விதம் எண்ணிக் கொள்வதற்கு எனக்கு நியாயமான காரணங்கள் இருக்கத்தான் செய்தன. ஆனால் அடக்கடி அவள் ஆண் நண்பர்களையொன்றிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடன் ஒருமுறையாவது பழகினால் அதுவே ஜென்ம சாபம் எனப்பது போல் நண்பர்களும் அவள் பின்னால் அடக்கடி சூறறிக் கொண்டேயிருந்தார்கள். அவளால் கைவிடப்பட்டவர்களும் சரி, மற்றவர்களும் சரி ஒருமுறையாவது அவள் பொருட்டும் சண்டைகள் போட்டதென்பது கிடையாது

என்பதுதான் அதிசயமான விடயம் .

இத்தனை வருடங்கள் கழித்து, புலம் பெயர்ந்த சப்டிமலில் , டொராண்டோ மாநகரில் ஆலயமொன்றில் அவளைத் தற்செயலாகச் சந்தித்த பொழுது எனக்கு ஆச்சரியத்துடன் பழைய சம்பவங்களும் ஞாபகத்தில் வந்தன. இந்த இடப்பட்டு காலத்தில் நான் மிகவும் அதிகமாகவே பரிணாமம் அடைந்திருந்தேன் . பண்ணியம் பற்றிய தீ விமான கருத்துக்கோள்கள் என்னையுட்கொண்டிருந்தன. 'கற்பு' என்பது பண்ணிடமதை தனமென்பதில் எந்தவிதச் சந்தகேமும்பற்றதொரு நிலைக்கு மாறியிருந்தேன் . இத்தனையையும் என் மனவை மிகவும் எதிர்ப்பாறான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தேன் . ஆலயம் அது இதனென்று அலாநது கொண்டிருப்பவள் . ஆனால் அதற்காக அவள் மலே என் கருத்துக்களைத் திணிப்பவன்லல. அவள் சயுத்தினை, கருத்துக்களை மதிப்பவன் . அதனால் தான் ஆலயமேசெல்லாத நான் அவளை ஆலயத்தில் இறக்கி விட்டு, வளியில் வாகனத் தரிப்பிடத்தில் அவளாக் காகக் காத் திருந்தேன் . அவ்விதம் காத் திருந்த சந்தர்ப்பமொன்றில் தான் நான் மனோரஞ்சித்த தைமறுபடியும் என் வாழ்வில் சந்தித்திருந்தேன் . ஜீன்சும் , டீசரேட்டுமாக மிகவும் நாகரிகமாகத் திரிந்து கொண்டிருந்த மனோரஞ்சிதம் காஞ்சிபுரப்பட்டில் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தேன் . பல 'பவண'களில் மின்னிய தாலியைத் தரெயும் படியாகத் தொங்க விட்டிருந்தேன் .. மபிக் குத்தி மபிக் கில் . கையில் அரச்சனதைத் தட்டும் . பின்னால் சிறிது தள்ளி அவளது கணவர் கழந்தயைடன் வந்து கொண்டிருந்தார் . எதிர்பாராமல் கண்டதும் சிறிது திகைப்புடன் ஆச்சரியமும் கலக்கவே வார்த்தைகள் தாமதமாகவே வளையந்தன .

'மனோரஞ்சிதம்..நம்பவே முடியவில்லை.' என்றேன் . ஒரு கணம் அவளது முகத்திலும் பழைய நினைவுகள் படர்ந்து என்னையினங்கண்டுகொண்ட உணர்வுகளோடின் . 'யார் . கருணாகரணா!' என்று சிறிது வியந்தேன் . 'நல்லாப் பழுகிப் போனீர்கள் . என்ன குடும்பப் பாரமா?' என்று இலசோகச் சிரித்தேன் . இன்னும் அதே மாதிரித்தான் பசேகின் றாள் . இந்தக் குறும்புத் தனமான பசேசு அவளது முக்கியமான சபுவம் . 'நீர் முன்பை விட இன்னும் அழகாகவிரும் கின்றீர்' என்று பதிலுக்குச் சிரித்தேன் . 'தாங்ஸ்' என்று சிறிது நாணினாள் . 'நம்பவே முடியவில்லை. மனோரஞ்சிதம் கோயிலிலா' என்றேன் . பதிலுக்கு மனோரஞ்சிதம் சிரித்தேன் . 'கழந்தைகளுக்கும் எங்களது பண்பாட்டையெல்லாம் பழக்க வேண்டாமா' என்றாள் . அத்துடன் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்த தனது கணவரிடம் 'இவர் கருணாகரன் . என் பாடசாலையின் நண்பர்' என்று அறிமுகப்படுத்தினாள் . ஒரு காலத்தில் 'தாலி பண்ணின் சுதந்திரத்தை மறுக்கும் வலே'யென்று முழங்கியவளைத் தாலியும் காஞ்சிபுரப்பட்டும் மறே கு நாடொன்றில் இந்துக் கோயிலொன்றில் சந்திப்பெனென்று நான் நினைத்திருக்கவேயில்லை . காலத்தின் காலத்தையெண்ண விடப்பாகவும் சிரிப்பாகவமிருந்தது . 'பண்பாடு . பண்பாடு' என்று முழங்கிய நானும் அதற்கு எதிராக முழங்கிய அவளும் முற்றிலும் மாறாதொரு எதிர்ப்பாறானதொரு சப்டிமலில் மீண்டும் சந்தித்திருக்கின்றோம் . ஓவ்வொரு முறை மனோரஞ்சிதம் என் வாழ்வில் எதிர்ப்பட்டும் சமயங்களில்லெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் முரண்பட்டும் நிற்க வேண்டாமென்பதிலிருந்து முரண்படையினை எண்ணிச் சிரிப்பும் வந்தது . ஆலயத்திலிருந்து கழந்தயைடன் வந்து கொண்டிருந்தேன் என் மனவை கட்டேன் . 'யார்வள் ? உங்களையே பழைய காதலியா?' இன்னும் சிறிது காலத்துக்கு என்னுடன் மோதுவதற்கு என் மனவைக்கு புதியதொரு கருப்பொருள் கிடத்தை விட்டது .

நன்றி: மானசரோவர் .காம , பதிவுகள் , திண்ணை

6. 0000000000000000 0000 0000000000! - 0.0.0000000000 -

வகை சாதாரணமாக நிகழ்ந்து விடும் சில சந்தர்ப்பங்களில் வகை அசாதாரணமான நிகழ்வுகள் சில வளைகைகளில் நடந்து விடுகின்றன என்பதைப் பலர் உங்களது நிஜ வாழ்வில் பலமுறை அவதானித்திருப்பீர்கள். நான் அவனசை சந்தித்ததும் அதற்கையதொரு சாதாரண சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்ட தற்செயலான நிகழ்வுகளிலொன்றே. வானமிருண்டு, இடியும் மின்னலுமாய்க் காலநிலை குதியாட்டம் போட்டபடியிருந்ததொரு சந்தர்ப்பத்தில், தற்செயலாகப் பொத்துக் கொண்டு பெய்யத்தொடங்கிய மழையிலிருந்து தப்புவதற்காகத் தற்செயலாக மழைக்கு ஒதுங்கியதொரு நகரின் கட்டத்தின் முகப்பொன்றின் கீழ்தான் தற்செயலாக அவனசை சந்தித்தனே. அந்தச் சாதாரண சந்திப்பு எவ்வளவு மகத்தானதென்பதைப் பின்னர் தான் புரிந்து கொண்டனே. கறுப்பர்கள் என்று வகை இளக்காரத்துடன் உரையாடல்களில் அடிக் கடி குறிப்பிட்டாக் கொண்டு மனித உரிமைகளைக் காக்க நடப்பெறும் ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்களில் கலந்து கொண்டு கண்ணீர் வடிக்கும் பலரில் அடியினேும் ஒருவன். அதன் விளைவாகக் கறுப்பினத்தவர்களில் யாரைக் கண்டாலும் ஒரு இளக்காரமான சிந்தனை கலந்த உணர்வு ஏற்பட்டு விடுவது வழக்கம். பகுத்தறிவினமை மீறிச் செயற்படும் ஆழ்மனதின் சித்து விளையாட்டுகளில் இதுவமொன்று.

அந்த யமயேக்கன் மிகவும் நரேத்தியாக ஆடவை அணிந்திருந்தான். கறுப்புக் காலசட்டையையும், மெல்லிய வெளிர் நீல நிறத்தில் மறேசட்டையையும் அணிந்திருந்தான். சவரம் செய்யப்பட்ட சூத்தமான முகம். மழைக்கு ஒதுங்கிய என்னபை பார்த்ததும் அவன் கீழ்க்கண்டவாறு வினா தொடுத்து வரவற்றான் :

"நல்வரவு நண்பனே! நீயும் என்னபை போல்தான் போதிய ஆயத்தமில்லாமல் புறப்பட்ட விட்டவர்களில் ஒருவன் தான் போலும். இந்த விடயத்தில் நாங்களிருவராமே ஓரே படகில் பயணிப்பவர்கள் தான்."

"உண்மையான நண்பனே! கனடாவைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் காலநிலையினதே உறுதியாக எதிர்வு கட்டுவது அண்மையைக் காலமாகவே கடினமாகிக் கொண்டு வருவதையே அவதானித்தாயா?" என்று அவனுடனான எனது சம்பாஷனையினதே தொடர்ந்திட அடி போட்டு வைத்தனே. அதை எதிர் பார்த்திருந்தவன் போல உடனடியாகவே அவன் தொடர்ந்து பசே ஆரம்பித்தான்.

"எல்லாம் மனிதர்களாகிய நாம் இந்தச் சமூகக்கு இழக்கூம் அநியாயம் தான். இல்லையா? இப்படியே போனால் விரைவிலேயே நாமும் டனைசோர் போன் வழியில் போய் விட வேண்டியது தான். என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"உனது கட்டுற்றினபை பார்த்தால் நீ சமூகத்தில் மிகவும் அக்கறையுள்ளவனபை போல்தென்பதுகிறாய்?" என்றனே.

"அதிலென்ன சந்தகேம். நான் மட்டுமல்ல, இந்தப் புவூலகில் உள்ள ஒவ்வொருவராமே

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

இந்த விடயத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும் தான். அதிலென்ன சந்தேகம்?" என்று பதிலிறுத்துச் சிறிது சிந்தனையில் மிழ்கினான். மலேமும் எனது பதிலெனையும்தான் எதிர்பார்க்காமல் அவனேதொடர்ந்தான்.

"பார். இந்த மறேக் குலகே கட்டடங்களால் நிறைந்திருப்பதை. எங்கு பார்த்தாலும் காங்கிரீட் வனங்கள். வீதிகளெங்கும் மில்லியன் கணக்கில் வாகனங்கள் புகைக்கியபடி. ஆனால் வறிய மின்னாவதுலக நாடுகள் காடுகளை அழித்தால் சமூகம் ஆபத்தென்று பெரிய கப்பாடா. மறேக் நாடுகள் சமூகம் விளைவிக் கும் அசுத்தம் இருக்கிறதே. யார் அதைக் கடைபிடித்து. இங்கிருந்து சமூகத்தை அழித்துக் கொண்டே வறிய நாடுகளின் காடுகளைப் பண்ணிட வேண்டுமாம். மின்னாம் உலக நாடுகள் மலேத் தொடக கப்படும் யுத்தங்களில் பாவிக்கப்படும் நவீனரக ஆயுதங்களால், அழிவுகளால் சமூகம் எவ்வளவு தீரம் பாதிக்கப்படுகிறது. யார் இததைத் தட்டிக் கடைபிடித்து?"

யார் இததைத் தட்டிக் கடைபிடித்து? இந்த அவனது களே வி என்னபைப் பெரிதும் சிறிது நேரம் ஆட்கொண்டது. ஓவ்வொரு சிறிய மனித உரிமையே றலுக்கும் பொங்கியெழுந்த மனது, புதிய சமூகத்தை அநீதிகளாகக் கெல்லாம் இசைந்து போனால் போகிறதென்று ஆகி விட்டது போல் தெரிகிறது. வந்த இடம் சொந்தமில்லாதவிடத்தில் இந்த இடத்தில் எது நடந்தாலென்ன என்று நரம்புகள் தளர்ந்து போய் விட்டனவா? அல்லது இதெல்லாம் நானே வலிந்து வரவழைத்துக் கொண்டது தானேயென்ற எண்ணத்தின் ஆதிக் கமா?

"நண்பனே! போகிற போக்கினைப் பார்த்தால் இஸ்லாமுக்கும், கிறித்தவத்துக்கும் மிடையில் நடப்பெறும் யுத்தமாக யுத்தங்கள் விரிவடைந்து போவதென உணர்கின்றாயா? யுத்தங்களாகக் கெல்லாம் தாயான யுத்தத்தினையே இனிமலே தான் பார்க்கப் போகின்றாய். எதற்கும் நாமெல்லாரும் இங்கு கவனமாகத் தானிருக்க வேண்டும்" என்றான்.

"நண்பனே! நீ நன்கு சிந்திக்கின்றாய். இந்த உலகில் யுத்தம் இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு நன்றாகவிரும்பும். யுத்தமில்லாத பிமி வேண்டும் நண்பனே!"

"உனக்குத் தெரியாது...நீ இங்கு எவ்வளவு காலம் இருக்கிறாயோ தெரியாது. ஆனால் நான் இங்கு வந்து சரியாக முடிபது வருசங்களதை தாண்டி விட்டது. பலவற்றை நான் அறிந்து கொண்டேன். அவற்றின் அடிப்படையில் நான் என சிந்தனையினையென வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அது தவிரப் பெரிதாகப் பள்ளிப் படிப்பதேமில்லை. இன்னும் என்னபைப் பார்த்து 'எங்கிருந்து வந்திருக்கிறாய்?' என்று தான் கேட்கிறார்கள். நேற்றுப் பிறந்த பயல்களிருவர் அவ்விதம் தான் நேற்று என்னிடம் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் என்ன சொன்னேன் தெரியுமா?" என்று நிறுத்தினான்.

"என்ன சொன்னாய்?" என்குரலில் விடலை ஓரளவு தெரிந்திருந்தும் ஒருவித ஆவல் தொனித்தது. எப்பொழுதும்புதிர் ஒன்றினை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு போது எழும் வழக்கமான ஆவல் தான்.

"நான் இத்தகைய களே விகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு போது இப்பொழுதெல்லாம் முன்பு போல் உடனடியாக ஆத்திரப்படுவதில்லை. இந்த விடயத்தில் என மனது மிகவும் பக்கவாடடைந்து விட்டது. நான் கேட்டேன்: 'பயன்களா உங்கள்குக் கென்ன வயது?'. அதற்கு அவர்களிலொருவன் கபறினான்: 'ஏன் கேட்கிறாய்? இருந்தாலும் அதனை

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

அறிவுதும் எமது களே'விக் குரிய விடயைினை அறிவுதற் குதவும்னென்றால் கஃறுகின்றனே... வருகிற நவம் பரில் எனக் கு இருபது மூடிகிறதும். அவனது வயதினை நீ அவனிமடமே கட்டே'டுக் கொள்'. அதற்கு நான் கஃறினனே'!' அது பபோதும்னெக் கு.' பின்னர் கட்டே'டனே'!' உங்களுக்கு இந்த மண்ணுடன் இருக்கும் சொந்தத்தினை விட எனக்கு பத்து வருடம் அதிகமான சொந்தமூண்டு. இந்த நிலையில் என்ன விட உங்களுக்கு அப்படியின்ன அதிகமான உரிமை இருக்க மூடியும்னென்று இவ் விதமொரு களே' வியினை நீங்கள் கட்டே'கலாம். நான் கட்டே'கிறனே'. பயன்களே' நீங்களிருவரும் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?'. இருவரும் எவ் விதம் ஆடிப்போய் விட்டார்கள் தெரியுமா?" இவ் விதம் கஃறி விட்டு அந்த யமயே'க்கன் பெரிதாகச் சத்தம் போட்டுச் சிரிக்க ஆரம்பித்தான். பொதுவாகவே அதிகமான கறுப்பினத்தவர் இவ் விதமாக உரையாடல்களின் பபோது பெருங்குரலில் சிரித்து ஆனந்தமாக உரையாடலினை வளர்த்துச் செல்வார்கள். இவனும் இதற்கு விதிவிலக கானவல்லன்.

பிறகு கஃறினான்: "உன்னபை' பார்த்தால் கிழக்கு இந்தியனைப் போன்றிருக்கிறாய். நான் வந்திருந்த பொழுது இருந்த நிலமையே வேறே....காக்ஸ் வலெ'ஜெரோட்டிலிருக்கும் சின்ன இந்தியாவிலுள்ள பழைய கடகை காரர்களாகக் கட்டே'டால் அறிந்து கொள்வாய். கடகைக்குக் கல்லாம் கல்லாலறிவார்கள். கீழ்த்தரமாக எழுதி வபை'பார்கள். பத்திரிகைகளில் ஒவ்வொரு மூறையமயே'க்கர்கள் பற்றிய செய்திகள் வரும் பொழுது எவ்வளவு சிரமமாக இருக்கிறது தெரியுமா? மூழு யமயே'க்கச் சமூகமும் சமூக விரோதக் கும்பல் போல் பலரும் நினைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயம் என்னை எடுத்துக் கொள். இத்தனை வருடத்தில் நான் எந்த விதமான தப்பும' இந்த மண்ணில் செய்திதில்லை. கடமயாக உழைத்து வாழ்ந்து வருகிறனே'. ஆனால் பலர் எவ் விதம் நினைத்து விடுகிறார்கள்"

அவன் குரலில் தொனித்த கவலை எனக்குப் புரிந்தது. நடுநிலையில் ஆழமாக உறைய்த்தது. என இயல்பு கஃட்ட இதற்கு விதிவிலக கல்ல என்று கஃறிவிட நினைத்துக் கஃறாமல் அவனது பசே'சினசை' செவிமடுத்திருந்தனே'. இந்தக் கணத்தில் கஃட்ட நான் ஏன் அவனிமடம் உண்மையாக நடந்து கொள்ள மூயலவில்லை என்று என்னை ஒருமூறைய கட்டே'டுக் கொண்டனே'. எனக் குற்றத்தினை ஒப்புக் கொண்டு நான்னென் மகாத் மாவாகவா ஆகி விடப் போகின்றனே'. உணர்ந்து கொண்டனே'. அதனை மூரசடித்து அறிவிக் வணே'டும்மாயின்ன? இப்பொழுது உங்களுக்கு விளங்கியிருக்கும் வகை சாதாரணமாக நிகழ்ந்து விடும் சில சந்தர்ப்பங்களில் வகை அசாதாரணமான நிகழ்வுகள் சில வளே'கைகளில் நடந்து விடுகின்றன என்பது. நான் அவனசை' சந்தித்ததும் அத் தகயைதொரு சாதாரண சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்ட தற் செயலான நிகழ்வுகளிலொன்றே. வானமிருண்டு, இடியும் மின்னலும்மாய் க்காலநிலை குதியாட்டம் போட்டபடியிருந்ததொரு சந்தர்ப்பத்தில், தற் செயலாகப் பொத்துக் கொண்டு பெய்யத் தொடங்கிய மழையிலிருந்து தப்புவுதற் காகத் தற் செயலாக மழைக்கு ஒதுங்கியதொரு நகரின் கட்டத்தின் மூகப்பொன்றின் கீழ்தான் தற் செயலாக அவனசை' சந்தித்தனே'. அந்தச் சாதாரண சந்திப்பு எவ்வளவு மகத்தானதென்பதைப் பின்னர் தான் புரிந்து கொண்டனே'.

நன்றி: பதிவுகள், திண்ணை

7. 00000000000000 00000 0000000000 !0 - 0.0.0000000000

நள்யாமப்பொழுதினதைத் தாண்டிவிட்டிருந்தது. மாநகர் (டொராண்டோ) சபெற்கையொளி வளெளத்தில் மழ்கியொருவித அமதியில் ஆழ்ந்திருந்தது. சூடர்களற்ற இரவ்வான் எந்தவித அசைவுகளும் நகரூக்குத் துணையாக விரிந்து கிடந்தது. பிரபல ஹொட்டலில் தனது நிறுவனம் சார்பில் நிகழ்ந்த விருந்து வபைவத்தில் கலந்து கொண்ட யுனியன் புகையிரத நிலையத் தை நோக்கி, 'ப்ரொண்ட்' வீதி வழியாக நடந்து வந்துகொண்டிருந்தான் துறெகாசியர்களில் ஒருவனான சஞ்சய். இவன் ஒரு கலாநிதி. இரசாயனவியலில். பிரபல மருந்து தயாரிக் கும் அமெரிக்க நிறுவனமொன்றில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தான். சந்தர்ப்ப சமீப நிலைகள் சரியாக அமந்தது இவனைப் போல் பலர் நல்ல உயர் பதவிகளிலிருந்தாலும் பெரும் பாலான கூடிவரவாளர்கள் தகுந்த பதவியினை அடவைதற்கு வருடக் கணக்கில் முயன்று கொண்டிருந்தார்கள். பலர் வங்கிகள் போன்றவற்றில் சாதாரண கோப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தும் குமாஸ்தாக்கள், தபால் குமாஸ்தா, தரவுகளை உள்ளிடும் (Data Entry) பணியாளர்கள், பாதுகாவலர்கள், தொழிற் சாலகைளில் உற்பத்தி உதவியாளர்கள் (Production Assistant), சூயமாகத் தொழில் செய்யும் டாக்ஸி சார்திகள், சிறு வர்த்தக வியாபாரிகள், உணவகங்களில் உதவியாளர்களென்பல் வறே வககைளில் தமது இருப்பினதை தக்கவதைதுக் கொண்டிருந்தார்கள். கனவுகளுடன் முயன்று கொண்டிருந்தார்கள். துரத்தும் பச்சகைகாய்ச்சொர்க்கங்களளை இழந்தவர்கள் பலர். பலரூக்கு இழக்க வேண்டிய நாட்டும் சமீபம். இவர்களில் முதலாவது தலமைமுறையினசை சரேந்த குடிவரவாளர்களில் பலரின் நிலை இதுவாகத் தானிருப்பது வழக்கம். ஆனால் இந்நிலை இரண்டாம் தலமைமுறையில் வகுவாக மாறி விடும். இரண்டாம் தலமைமுறையினசை சரேந்த பலர் பல்கலகைக் கழகங்களில் படித்தும் பட்டம் பெற்றுப் பணியாற்றத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

யுனியன் புகையிரத நிலையத்தின் முன்பாகவும், ரோயல் யோர்க் ஹொட்டலின் முன்பாகவும் டாக்ஸிகள் சில மீனுகாக வாடி நிற்கும் கொக்குகளாக அமதியாக இரகைக்காகக் காத்தும் கிடந்தன. ஆப்கானிஸ்தானசை சரேந்த 'ஹொட்டாக்' (Hot Dog) விற்றபனயாளர்கள் சிலர் யுனியன் புகையிரத நிலையத் தை அண்மித்த நடபாதகைளில் வாடிக் கையாளர்களை எதிர்பார்த்தும் விழிவதைதுக் காத்திருந்தார்கள். ஒரு சில பிரபலமான உணவகங்களில் சிலவற்றில் இன்னும் சில வளெளையினத் தவர்கள் உணவகசை சுவபார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 'லூஸ் மூஸ்' (Loose Moose) எனும் பிரபல உணவகமொன்றின் முன்னால் காத்திருந்த சோமாலியனான டாக்ஸிச் சாரதியொருவன் "You want taxi Sir" என்று நடந்து கொண்டிருந்த கலாநிதியைப் பார்த்துக் கேட்டு வதைதான். அவனது முயற்சியையெண்ணி மனதுக்குள் சிரித்தவனாக இவன் தவேயில் லை எனப் பொருள் படும் படியாகத் தலையசதை தவனாக மலேும் நடந்தான். இவர்களைப் போன்ற பலர் தமது பிர்வீ கத்தில் பெரோசிரியர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, டாக்டர்களாக.. எனப் பல வறே விதமான தொழில்களைசை செய்வவர்களாக இருப்பார்கள். மின்றாம் உலகத்தின் மிளெ(ல) வளம்.

இதற்கிடையில் கலாநிதியோர்க் வீதியை அண்மித்திருந்தான். யோர்க் வீயும் 'ப்ரண்ட்' வீதியும் சந்திக் குமிடத்தில், வடகிழக்கிலிருந்த நடபாதையில், ரோயல் யோர்க் ஹொட்டல் சுவருடன் சாய்ந்திருந்தான் டொராண்டோ மாகநகரின் வீடற்ற

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

வாசிகளிலொருவன் . இவனொரு வள்ளையினத்தசைச் சரேந்தவன் . அடிக் கடி சிறு சிறு குற்றச் செயல்கள் புரிந்து விட்டு மாமியார் வீட்டில் சிறிது காலம் ஓய்வெடுத்து விட்டு வீதிக்கு வந்துவிடுவான் . சிறிது காலத்தில் வீதி வாழ்க்கை அலுத்துவிடும் . குளிர் காலத்துக்காகக் காத்து நிற்பான் . வெப்பநிலை பிச்சியத்துக் கீழே செல்லத் தொடங்கும் வரையில் பொறுமையாகக் காத்திருப்பான் மீண்டுமொரு குற்றச் செயல் புரிவதற்காக . தனியாகச் செல்லும் மதுபானக் கடைமீறுந்து பணப்பைகளைப் பறிப்பது; குடிவகைகள் விற்பனை செய்யும் மதுபானக் கடகைளின் கண்ணாடிகளை உடத்து உட்புகுந்து மதுபானப் பூட்டிகளைத் திருடுவது..போன்ற குற்றச் செயல்களைப் புரிவது இவனது விருப்பமான செயல்கள் . நீதிமன்றத்தில் ஓய்வொருமுறையும் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு அதற்காக மன்னிப்புக் கேட்கவும் இவன் தவறுவதில்லை . அவனது கவனத்தை புகையிரத நிலையைத் தைநோக்கி வகைமாக நடந்து கொண்டிருந்த தற் காசியக் கலாநிதி சிறிது ஈரத்தான் . மெல்லத் தன்னசைச் சூதாரித்துக் கொண்டு எழுந்தவனாக அவன் கலாநிதியை நோக்கி நடந்தான் . அதே சமயம் கலாநிதியின் கவனமும் இவனை நோக்கித் திரும்பியது . அதற்கிடையில் 'நான் ஒரு பட்டினியாயிருக்கும் வீடற்றவன் . தயவு செய்து உதவி செய்யவும்' எனப் பொருள் படும் விதமாக ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த சிறியதொரு அடையாள அட்டையினதைத் தடுக்கிப் பிடித்தவனாக அவன் கலாநிதியை நோக்கி வந்தான் .

அறிமுக அட்டையினத் தடுக்கிப் பிடித்தவனாக இவனை நோக்கி வந்த அந்த வீடற்றவன் அருகில் வந்ததும் இவனைப் பார்த்து "நான் பசியாயிருக்கிறேன் . உன்னால் முடிந்த உதவியைச் செய்கிறாயா?" என்றான் . பெரும் பாலான குடிவரவாளர்கள் , குறிப்பாகத் தற் காசியர்கள் , கண்டிய டாலரத்தை தமது நாட்டு நாணயத்தில் வதைத்துச் சிந்திப்பவர்கள் . வகைமதி (Tips), பிச்சைக் காரர்களாகக் குத்தானம் , இலாப நோக்கற்று நிறுவும் நிறுவனங்களாகக் குடி உதவி போன்றவற்றுக்கெல்லாம் இலட்சில் உதவி செய்ய முன் வரமாட்டார்கள் . ஆனால் அதற்கையை நிறுவனங்கள் வழங்கும் உதவிகளை ஏற்பதில் எப்பொழுதும் பின் நிற்காதவர்கள் . [அதற்கு வள்ளையர்களாகக் கேட்டுத்தான் . ஒரு பிரச்சனையென்றால் கொடுப்பதற்குப் பின் நிற்காதவர்கள் .] ஆனால் பெருமனை பசுவதற்காகவும் , ஆலயங்களாகக் காவும் அள்ளி வழங்கத் தயங்காத கொடவை எங்கள் . சக பணியாளர்கள் , மலேதிகாரிகள் முன்னிலையில் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டு விடும் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் கருணை பொங்கி வழிய அள்ளிக் கொடுப்பார்கள் . அருகிலிருப்போர் மத்தியில் தம் பெருமனைப்பைப் பதவியினதைத் தக்கவகைக்கு முயன்று விடும் செயலுக்கும் இவர்களாகக் கேட்டுத்தான் .

இவனது மறுப்பு அந்த வீடற்றவனுக்குச் சிறிது சினத்தினை ஏற்படுத்தியது . அது முகத்தில் திரிய அவன் மீண்டுமொருமுறை இவனிடம் இரத்தல் செய்தான் . இவன் மீண்டும் கைவிரித்து விட்டு நடையினகைக் கட்டினான் . அண்மையில் சில வீடற்ற வீதி மனிதர்கள் சிலர் இழைத்த குற்றச் செயல்களை இவன் வகைசன ஊடகங்கள் வாயிலாக அறிந்திருந்தான் . எந்தப் புற்றில் எந்தப் பாம்போ எனப் பதே இவனது நடையின் விரைவாகக் காரணமாகவிரும்பக் கட்டும் . இவனை நோக்கி இவனது இனத்தகைக் குறித்த துவேசச் சொற்கள் சிலவற்றை உதிர்த்த அந்த வீதி மனிதன் தொடர்ந்தும் வார்த்தகைகளை உதிர்த்தான் : "உங்களால் எங்களுக்கு வலையில்லை . எங்களுக்குக் கிடகைக் கவண்பிய வலைகையெல்லாம் நீங்கள் களவாடி விடுகிறீர்கள்" .

கலாநிதிக் குச்சி சிறிது பயம் பிடித்துக் கொண்டது . நடையினசைச் சிறிது மலேமும் விரைவாக் கினான் . அதனைத் தொடர்ந்து அவனை நோக்கி அந்த வீதி மனிதனின் மலேதிக வார்த்தகைகள் சில தொடர்ந்து வந்தன :

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

பாவம் அப்பா! என்னால் அவருக்கு நிறையைச் சலெவா. தோலகைக் காட்சியில் செய்திகள் பார்ப்பதற்கு அப்பாவாக்கு என்னால் நேரமே கிடப்பதில்லை. பாடசாலையில்தான் நேரங்களில் தடுக்கப் போகும் மட்டும் எனக்குத் தோலகைக் காட்சி பார்க்கவேண்டும். எனக்குப் பிடித்தமான காட்சிகள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். 'பி.வி.ஓ.கிட்ஸ்' நிகழ்ச்சியினை நடத்தும் பில், யுலி ஒன்று, யுலி இரண்டு, பதி (Patty), சிசெல் எல்லோரும் நன்றாக நடத்துவார்கள். ஆனால் எனக்குப் பிடித்தவை 'பெரு வெடிப்பு' (The Big Bang) காட்சி தான். வயலட் பெர்லினும், ஹரீத் ஜோன்ஸும் இணைந்து நடத்தும் நிகழ்ச்சி. விளையாட்டுகள், புதிர்கள் எல்லாவற்றையும் எவ்விதம் செய்வதென்று விளக்கம் தருவார்கள். நீலப் பஞ்சனானின் 'ஓவியத் தாக்குதலும்' (Art Attack) எனக்கு மிகவும் பிடித்தவை. வீட்டில் பவிக் கப் படாமலிருக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு எவ்விதம் ஓவியங்களாக உருவாக்குவதென்று அழகாக நீல செய்து காட்டுவார். மார்டின் கரூட், கிறிஸ் கிரூட் சகோதரர்களின் 'சுப்பிமொஹி' (Zoboomofo) , பொம்மலை மா எல்லாம் என்னகைக் கவர்ந்தவை. இவர்களின் 'கிரூட் உயிரினங்கள்' காட்சியும் நல்லதொரு காட்சி. மிருகங்களைப் பற்றிய தகவல்களைத் தரும் காட்சிகளின்மை.

என்ன இவள் ஓயாமல் தனக்கு விருப்பமானதைப் பற்றியே கடுகிக் கொண்டிருக்கிறாளென்று பார்க்கின்றீர்களா? தன்னதைப் பற்றி ஒன்றுமே கடுகிவில்லையென்று பார்க்கின்றீர்களா? கொஞ்சம் பொறுங்கள் கடுகி விடுகின்றனே களேங்கள். என்பெயர் சாவித்திரி. எனக்கு வயது ஒன்பதுதான் ஆகிறது. நான் ஒரு கனடியப் பிரசை. நான் பிறந்தது டொராண்டோ மாநகரிலுள்ள ஸ்கார்பரோ கிரேஸ் ஆஸ்பத்திரியில் தான். நான் பிறக்கும் பொழுதே அம்மாவை நல்லா வர்த்திப் போட்டுத் தான் இவ்வாலகிற்கு வந்துதித்தனோம். என அப்பா அம்மா இருவரும் ஸ்ரீலங்காப் பிரசைகளாகவிரும்பு கனடியப் பிரசைகளானவர்கள். ஸ்ரீலங்காவில் ஓரேயுத்தமாம். அதனால் தான் இங்கு வந்தவர்களாம். அகதியாக வந்தவர்களாம். அப்பா தான் மூதலில் வந்தவராம். அப்பாவிற்கு அவரது ஊரில் பெரிய வீட்டு தோட்டமெல்லாம் இருந்ததாம். அவர் ஸ்ரீலங்காவில் சீமெந்துத் தொழிற்சாலையில் பொறியியலாளராக வேலை பார்த்து வந்தவராம். அங்கு மட்டும் யுத்தம் ஏற்பட்டிருக்காவிட்டால் அவர் ஒரு போதுமே இங்கு வந்திருக்க மாட்டாராம். அப்பொழுதெல்லாம் நான் கடுகுவனே: "டாடி! அப்போ என்னை நீங்கள் இழந்திருப்பீர்களென்று." அதற்கவர் கடுகுவார்: "கூஞ்சு! எப்படியும் மாநான் உன்னை இழந்திருக்க முடியும். அப்பொழுது நீ தான் கனடாவை இழந்திருப்பாய். நீ தான் ஸ்ரீலங்காப் பிரசையாக இருந்திருப்பாயே!". அப்பா என்னை அப்படிக் 'கூஞ்சு' என்ற அழகைக்கும் போது எனக்கு எப்பொழுதுமே அப்பாவகைக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றிருக்கும். அவ்வளவு துரம் அன்பயலெல்லாம் கழைத்துக் கடுகிப்பிடுவார். அப்பா கடுகுவார் அம்மா அவரது குடும்பத்தில் ஓரேயொரு பண்பிள்ளையாம். மற்ற மடுவரும் ஆண்பிள்ளைகள் தான். எல்லோருக்கும் அவ்வென்றால் உயிராம். அவ்வளவு சலெல்லமாக வளர்ந்தவ இங்கு வந்து தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வதைப் பார்த்தால் அவருக்குக் கவலையாகவிரும்புக் குமாம். அவ் கனடாவிற்கு வந்ததிலிருந்து பலவருடங்களாக அவ்வை வேலை செய்யவே அவர் விடவில்லையாம். ஆனால் ஒரு வருடமாகத் தானாம் அவ் தானாகவே வேலைக்குப் போகவேண்டுமென்று அடம் பிடித்து வேலைக்குப் போகின்றாவாம். அதுவும் ஒரு வித்தத்திற்கு நல்லதுதானே என்று எனக்குப் பட்டது. அம்மா பகலிலை தொழிற்சாலையில் வேலையென்றால் அப்பா நள்ளிரவிலிருந்து காலவை வரை நகரிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியொன்றில் பாதுகாவலனாக வேலை செய்கின்றார். அப்பா சொல்லுவார் தான் கனடா வந்து செய்யாத வேலையில்லையென்று. உணவகங்களில் கோப்பை கழுவியதிலிருந்து, பொருட்களை உணவுகளை விநியேகம் சாரதி, ஆபிஸ் தளங்கள், வங்கிகளைக் கழுவியதிலிருந்து

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

பாதுகாவலன் வலேவை வரவை எத்தனையோ வலேவைகள் சயெ்து விட்டாராம் . அம்மா அபிக்கபி சலொல் லுவா 'பாவம் இந்த மனுசன் . ஊரில் என்ன மாதிரி இருக்க வணெப்பிய மனுசன் இங்கு வந்து இப்படி அனுபவிக் வணெட்டுமென்று விதிதான் . ஊரில் மட்டும் பிரச்சினை இல்லையென்றால் அடூத தகணமே உங்கள் எல்லாரையும் கட்டிக் கொண்டு நான் அங்கு போய் விடுவனே !' அப்பொழுதெல்லாம் நான் 'அதெப்பி. நான் இந்நாட்டுப் பிரசை. நான் அங்கெல்லாம் வர மாட்டனே . எனக்குக் கனடா தான் வணெட்டும' என்று அழூது அடம் பிப்பினே . இந்த நாட்டை விட்டு வறே ஒரு நாட்டிற்குப் போவதை என்னால் நினைத்துப் பாரக் கவமே முடியாது. ஏன் இதனை அப்பாவும் அம்மாவும் உணர்கின்றார்கள் இல்லை. அவர்களிற்கு எப்படி அவர்களது நாடும் முக்கியமோ அப்படி முக்கியம் எனக்கு இந்த நாடும் . முன்பெல்லாம் அப்பா அபிக்கபி கட்டுறுவார் 'கொஞ்சக் காசு சரேட்டும் . பசோமல் எல்லாரும் கொடகைக் கானல் போய் விடலாம் . குழந்தைக்கு எங்களுடைய பண்பாடெல்லாவற்றையும் காட்ட வணெட்டுமென்று . ஆனால் நான் அப்பொழுதெல்லாம் 'அது மட்டும் முடியாது. நான் கனடியன் . இங்கு தானிருப்பனே ' என்று அடம் பிப்பித்து அழுவனே . இப்பொழுதோ அந்தக் கொஞ்சக் காசையும் அவர்கள் உழைத்து விட்டார்கள் போல் தெரிகிறது... ஆனால் அப்பா இப்பொழுது முன்போலில்லை . 'யோசித்துப் பார்த்தால் ..என்னுடைய ஆசைக் காக ஏன் எங்களுடைய குழந்தையின் எதிர்காலத்தைப் பாழாக்க வணெட்டும' . எங்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலைமை இங்கு பிறந்த எங்களுடைய குஞ்சுக்கும் ஏன் ஏற்படவணெட்டும' . எங்களுக்குத் தான் எங்களுடைய வெளிநாட்டுக் கல்வித் தகமைகளிற்குரிய அங்கீகாரம் இங்கு கிடக்கவில்லை . கிடப்பதற்கும் எவ்வளவோ போராட வணெட்டும' . எல்லாரும் கும் போராடுவதற்கும் அவர்களது குடும்ப நிலைமைகள் விடுவதில்லை . எங்களுடைய குஞ்சு இந் தியாவில் படித்து விட்டு ஒருகாலத்தில் இங்கு திரும்பி வந்தால் அவளும் எங்களைப் போல் தானே பிரச்சினைகளை முகம் கொடுக்க வணெட்டி வராம' என்பார் . அப்பா இப்பொழுது தனது எதிர்காலத் திட்டத்தை மாற்றிக் கொண்டார் . 'நான் இன்னும் கொஞ்சம் நல்லாக உழைத்து, முழுதாகப் பணம் சலெுத்தி ஒரு வீட்டு வாங்கிக் கொஞ்சம் காசையும் வங்கியில் உங்களுடைய அன்றாடச் சலெவகைக் காக வபைபில் போட்டு வதைத்து விட்டு நான் மட்டும் கொஞ்சக் காலம் அங்கும் கொஞ்சக் காலம் இங்குமாகக் காலம் தள்ள வணெட்டும' . என்பார் . அப்பொழுதெல்லாம் அம்மா 'இவ்வளவு காலம் உங்களுடன் காலந்தள்ளியது போதும் . என்னுடைய கட்சைக் காலத்திலும் ஒரு போதும் உங்களுடன் இருக்க மாட்டனே ' என்று வடிக் கையாகக் கட்டுறவா . ஆனால் அதற்கு அப்பா என்னிடம் 'குஞ்சு! நீ டாக்டராக வந்து அம்மாவும் கும் ரிஷப சனில் ஒரு வலேவை போட்டுக் கொடுத்து விடு . அது தான் அவகைக் குச்சரி' என்று கட்டுறிச் சிரிப்பார் . அதற்கு நான் 'அப்பா! உங்களுக்குக் கட்டவலேவை போட்டுத் தந்து விடுகிறனே ' என்பனே . அதற்கு அப்பா சிரித்துக் கொண்டே 'நீ பொல்லாத குஞ்சு மா!' என்பார் .

ஆனால் கொஞ்ச நாட்களாக அம்மாவும் கும் அப்பாவும் கும் அபிக்கபி சண்டை வர ஆரம்பித்து விட்டதன் காரணம் தான் சரியாக எனக்கு விளங்கவில்லை . சின்னச் சின்ன விசயங்களிற்கெல்லாம் சண்டை பிப்பிக் ஆரம்பித்து விடுகின்றார்கள் . சாதாரணமாக ஆரம்பிக் கும் சண்டை விரைவிலயே சீட்டு பறக்க ஆரம்பித்து விடுகிறது . அப்பா கையில் கண்டதையெல்லாம் எடுத்து அம்மாவின் மலே எறியத் தொடங்கி விடுகிறார் . கையில் அம்மா அகப்பட்ட விட்டால் கண்டபடி அபிக்கவும் ஆரம்பித்து விடுகின்றார் . ஆரம்பத்தில் சும்மா இருந்த அம்மாவும் பதிலிற்கு கையில் கப்பட்டதையெல்லாம் எடுத்து அப்பாவின் மலே எறிய ஆரம்பித்து விடுகின்றார் . அம்மாவும் அப்பாவும் சிறுவயதிலிருந்தே ஒன்றாகப் பழகியவர்களாம் . அவர்களிற்கு கிடையில் என்ன நடந்து விட்டது . அப்பாவின் ஆக்களெல்லாரையும் அப்பா கனடா எடுத்து விட்டாராம் .

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

அம்மாவின் ஆகக் களெல்லாம் இன்னும் ஸ்ரீ லங்காவில் தான். அப்பா அடிக் கடி கபிறுவார் 'நீ கொஞ்ச நாளகை காவது ஊருக்குப் போய் உன்னுடைய ஆகக் களபைப் பார்த்து வா'வென்று. ஆனால் அம்மாவோ அடிக் கடி தவேயில்லாமல் அப்பாவுடன் அப்பாவின் ஆகக் களபை எடுத்துத் திறந்து கதகைக் கத் தடங்குவா. உடனே சண்டை ஆரம்பித்து விடும். அதுவரை அமத்தியாகவிரும்பும் அப்பாவுக்கும் ஆத்திரம் பொத்துக் கொண்டு வரும். யுத்தம் தடங்கி விடும். இடையில் அகப்பட்டக் கொண்டு நான் முழிக் க வணைப் பி வரும். எதற்காக இவர்கள் இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் சண்டை பிடிக்கிறார்கள். ஒரு நாள் பொறுக்க மாட்டாமல் 'கனடியர்கள் இவ்விதம் சண்டை பிடிக்க மாட்டார்கள். நீங்கள் ஸ்ரீ லங்கர்கள் ஏனிப்பிடி சண்டை பிடிக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டு விட்டனே. அப்பாவுக்கு அது மனத்தைத் தடுத்து விட்டது. 'இங்குள்ள ஏனைய கனடியர்கள் சிலர் கேட்பதைப் போலவே கேட்டு விட்டாயேம்மா' என்று கவலைப்பட்டார். எனக்கும் வருத்தமாகப் போய் விட்டது. 'எப்படியம்மா இவ்விதம் பிரித்துப் பார்க்க இந்தச் சின்ன வயசிலை மனசு வந்தது' என்று சரியாகக் கவலைப்பட்டார். அப்பாவைத் தடவி ஒரு மாதிரி சமாதானம் செய்து விட்டனே. 'ஒரு மாலையில் வழக்கம் போல் இருவரும் சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

'கனடா வந்த இந்த புத்து வருடங்களில் என்னத்தசை சாதித்துக் கிழித்துப் போட்டீர்கள். உங்களுடைய ஆட்களென்றால் உங்களுக்குப் பதறிக் கொண்டு வருகின்றது. எங்களபைப் பற்றிக் கொஞ்சமாவது உங்களுக்குக் கவலையிருக்கிறதா?' என்று அம்மா கேட்டதும் அப்பாவுக்கு ஆத்திரம் பொத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது. 'இத்தனை வருசமாய் உங்களபை பராமரித்துக் கொண்டு வருகின்றனே. அது உனக்குத் தெரியவில்லையா?' என்று அப்பா கேட்டதும் அம்மா 'என்ன ஊரில் மற்றவர்கள் செய்யாததசை செய்து கிழித்துப் போட்டீர்கள். எல்லோரும் தானே குடும்பத்தைப் பார்க்கின்றார்கள். நீங்களில்லையென்றால் சமீக உதவிபணத்திற்கு விண்ணப்பித்திருப்பனே' என்று கபிறியதும் தான் அப்பாவால் தாளமுடியவில்லை. அதன் பிறகு நானும் என்னை வெகுவாகக் கட்டுப்படுத்துகிக் கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டனே. அவர்களிருவரின் சண்டையில் இடையில் குறும்பு கிடுவதில்லை. ஆனால் சரியாகக் கவலையாகத் தானிருக்கும். ஆனால் இவ்விதம் அடிக் கடி ஆரம்பித்த சண்டைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெரிதாகி ஒரு நாள் அப்பா வீட்டை வருவதையே நிறுத்திக் கொண்டார். என்னால் அதன் பிறகு வீட்டில் இருக்கவே பிடிக்கவில்லை. அம்மாவும் எந்த நேரமும் ஓரே அழைப்படி. அப்பா எங்கிருக்கிறாரென்றே யாரும் தெரியவில்லை. ஆனால் அப்பா டொராண்டோவில் தான் தன்னுடைய நண்பரொருவருடன் இருப்பதாக அறிந்தோம். அந்த நண்பர்ப்டாக அப்பா என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார். 'அப்பா! ஏன் அப்பா! எங்களபை விட்டுப் பிரிந்து போனீர்கள். நீங்களில்லாமல் எனக்கு ஒன்றுமே பிடிக்கவில்லை. வீட்டு வேலை (Home work) செய்வதற்கு எனக்கு யாரும் உதவியில்லையே' என்றனே. அதன் பிறகு அப்பா ஓவ்வொரு நாள் மாலையிலும் எனக்காக வந்து எமது தொடர் மாதிக் கட்டத்தில் வெளியில் அழைப்பு மணியை அழைத்துவிட்டுக் காத திருப்பார். இருவருமாக அருகிலிருக்கும் நபலகம் சில வேளம். வீட்டு வேலைகள் எல்லாம் செய்து முடிந்ததும் அப்பா என்னை 'மக்டானல்ட்'; கப்டிச் சில வார. ஓவ்வொரு நாளும் அப்பா என்னை மறுபடியும் வீட்டுக் கொண்டு வந்து விடும் போது 'அப்பா! எப்பதிரும்பவும் எங்களுடன் வந்திருக்கப் போகின்றீர்கள்' என்பனே. அதற்கு அவர் 'குஞ்சு! உன் அம்மா தனியாக இருந்து வாழ்ந்து பார்த்தால் தான் எல்லாவற்றையும் உணர முடியும். அவ உணர்ந்த பின் அழைத்தால் வருவனே. அதன் பிறகு இவ்விதம் தவேயற்ற சண்டைகளைப் போடக் கப்டாது.' என்பார். அம்மாவிடம் 'அம்மா! நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள். அப்பா

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

இவ்விதம் கபூறுகிறார்கள் எனப்பனை. அதற்கவர் 'நீ பசேமல் இருக்க மாட்டாய். எப்ப அவர் போய் விட்டாரோ. அப்பவே அவரை நான் கை கழுவி விட்டேன். என்னாலும் தனியாக வாழ முடியும்." என்று ஆத்திரத்துடன் கபூறுவா. ஆனால் அதன் பிறகு அவ்விற்கு அழுகை வந்து விடும். எதற்காக அம்மாவும் அப்பாவும் இவ்விதம் வீண்பிடிவாதம் பிடித்துக் கொண்டு வாழுகிறார்கள் தரெய்வில்லை..

நான் ஒருத்தி இருப்பதை இதனால் எனக்கறே படும் பாதிப்புகளை ஏன் இவர்கள் உணர கிறார்கள் களில்லை.

இவர்களது சண்டகைகளில்லாம் தவேயைற்ற விடயங்களிற்காக இருப்பதாக எனக்குப் படுகிறது. இவர்கள்குக் கேள் அவ்விதம் படுவதில்லை. அப்பா! வணேட்டுமானல் எங்களுடன் மீண்டும் வந்து விடுங்கள். அப்படி வந்து விட்டால் நாங்களில்லோருமாக நீங்கள் கபூறியது போல் இந்தியாவோ எங்கோ வரவும் நான் தயாராகவிரைக்கிறேன் அப்பா! எனக்கு அது விரும்பமில்லாவிட்டாலும் எனக்கு நீங்களும் அம்மாவும் தான் முக்கியம் அப்பா. மீண்டும் எங்களுடன் வந்து விடுங்களப்பா. வணேட்டுமானால் நீங்களிரைவரும் ஒருவருக்கொருவர் கதகை காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. ஒன்றாயிரங்கள். அது போதுமெனக்கப்பா! அப்பா! அடிக் கடி நீங்கள் உங்களது பாலய காலத்து அனுபவங்களபை பற்றிக் கபூறுவீர்களே! எனக்கும் அததகையை அனுபவங்களதைத் தரவாவது நீங்கள் எங்களுடன் வந்திருக்கத் தான் வணேட்டும். அங்கு உங்களது சொந்த ஊரில் யுத்தம் மென்றுதானே இங்கு வந்தீர்கள். அங்கு தான் யுத்தம் எல்லோரையும் பிரித்து வதை திருக்கிறது. இங்கும் உங்களிற்கிடியிலொரு யுத்தம் தவேதைனா? தவேயில்லாத விசயங்களிற்கில்லாம் இவ்விதமொரு பிரிவினதைத் தரும் யுத்தம் தவேதைனா? சொல்லுங்கள் அப்பா! சொல்லுங்கள் அம்மா! அப்பா! எப்போ நீங்கள் மீண்டும் வரப்போகின்றீர்கள்? அம்மா! எப்போ உங்களுடைய வீண்பிடிவாதத்தினை விட்டொழிக்கப்போகின்றீர்கள்?

நன்றி: திண்ணை.காம், பதிவுகள், ஞானம் புகலிடச்சிறப்பிதழ்

9. 00000 000000000. - 0.0.000000000

நிலத்திற்கு மலே ஐந்து அடக்குகளையும் கீழ் ஐந்து அடக்குகளையும் கொண்ட வாகனத்தரிப்பிடமொன்றின் பாதுகாவலர் ஆசபை பிள்ளை. ஆசபை பிள்ளை ஒரு பாலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர். ஊரில் அரசதிண்கை களமொன்றில் 'கிளாக் க'ராகக் (கும்மாஸ்தாவாக) காலத்தலை ஓட்டியவர் கிளாக் கர் ஆசபை பிள்ளை. இலங்கையில் அரசபடகைகளின் அட்டகாசம் அதிகமாகயிருந்த சமயத்தில் நாட்டை விட்டுத் தலை தப்பினால் பண்ணியமென்று கனடாவுக்கு தலையை மாற்றி ஓடிவந்தவர். ஆரம்பத்தில் கோப்பை கழுவிப்பார்த்தார். தொழிற்சாலையொன்றைக் கட்டிக் கழுவிப்பார்த்தார். கிளாக் கராக ஊரில் வலம் வந்தவரால் தொடர்ந்தும் இத்தகையை வலேகைகளைச் செய்ய முடியவில்லை.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

இதற்கு எளிதான வழியாகப் பாதுகாவலர் வலையை படவடி ஒரு பிரபல பாதுகாவலர் நிறுவனமொன்றில் பாதுகாவலராக வலையைக் கமர்ந்து விட்டார். நள்ளிரவிலிருந்து அதிகாலையரை வலையை அன்றும் வழக்கம் போல தன் வலையை ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது தான் அந்த வளையினத்தவன் தனது காரினைத் தரிப்பிடத்தில் நிறுத்தி விட்டு வந்தான். வந்தவன் ஆசைப்பிள்ளையைப் பார்த்ததும் அவருக்கு முகமனக் கபறினான்.

"இனிய காலை! நீ எப்படியிருக்கிறாய்?" என்றவனுக்குப் பதிலாக ஆசைப்பிள்ளை பின்வருமாறு கபறினார்:

"நான் நல்லாகத் தானிருக்கிறேன். நீ எப்படியிருக்கிறாய்?" என்றார்.

"நன்றி நண்பனே! நானும் நலமே" என்ற வளையினத்தவன் திடீர் ரினைக் குண்டொன்றினதைத் தடுக்கிப் போட்டான்.

"இரண்டாவது தளத்தில் 'பா'மிருப்பது உனக்குத் தெரியுமா?"

இரண்டாவது தளத்தில் 'பாம்'மா...! ஆசைப்பிள்ளைக்குக் குலையை நடுங்கியது. பாதுகாவலர் தனது பயத்தினை வளையிட்டுத் தலாமா? அவமானமில்லையா? எனவடி தனது பயத்தினை மறத்தபடி அவர் கட்டார்.

"எனக்கு அறிவித்ததற்கு உனக்கு பல நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். அது சரி இரண்டாவது தளத்திலிருப்பது 'பாம்' தானென்பதை எவ்வளவு உறுதியாகக் கபறுகின்றாய்?"

அவரது இந்தக் கேள்விக்கு அந்த வளையினத்தவன் சிரித்தான். "எனக்குத் தெரியாதா? 'பாம்'மகைக் குண்டுகளின் சிரமமிருக்கமுடியுமா?"

"எனக்கு அறியத் தந்ததற்கு உனக்கு நன்றிகள். கவலையை விட்டு. நான் கவனித்துக் கொள்கின்றேன்."

அந்த வளையினத்தவன் அப்பால் நகர்ந்ததும் ஆசைப்பிள்ளையின் 'கிளாக் கர்' மட்டையை வலையைச் செய் ததொடங்கி விட்டது. எவ்வளவு இலகுவாக இந்த வளையினன் 'பாம்' இருப்பதைக் கபறி விட்டுச் சினென்று விட்டான். துணிச்சல் காரண தான். குண்டென்றதும் ஆசைப்பிள்ளைக்குக் குலையடி நடுங்கி விடுகிறது. ஊரில் இலங்கை விமானப்படையின் விமானங்கள் பொழிந்த குண்டு மழை ஞாபகத்தில் வந்து விடுகிறது. அதில் மடிந்த அவரது நண்பர்கள் பலரின் நினைவுகள் தோன்றி விடுகின்றன. இந்த வளையினனுக்கோ இந்தக் குண்டுச் சமாச்சாரமே அற்பமான விடயமாகவிரும்பு விடுகிறது. இப்பொழுது ஆசைப்பிள்ளையைப் பல எண்ணங்கள் சமீபிந்து ஆட்பிவகைத் ததொடங்கின. முதலில் இந்த 'பாம்'மனை அப்புறப்படுத்த வழி பாரக்க வணேடும். மிகவும் கவனமாக எட்டவிரும்பு ஆராய வணேடும். அதன் பின் காவல்துறையினருக்கு அறிவிக்கலாமா என்று தன்னதைத் தானே ஒருமுறை கட்டெடும் கொண்டார். இந்த 'பாம்' ஏற்கனவே ஆயத்தமான நிலையிலுள்ள 'நேரக் குண்டு' (Time bomb) ஆக இருந்து விட்டால்... வடிபித்து விட்டால்...அவருக்கு ஊரில் அவரையே நம்பியிருக்கும் மனைவி, குழந்தைகளின் ஞாபகம் வந்தது. 'கதிர்காமக் கந்தா நீ தான் என்னை இந்த இக்கட்டிலையிரும்பு காப்பாற்ற வணேடும்' என்று மனதில் பலமுறை வணேடிக் கொண்ட ஆசைப்பிள்ளை இறுதியிலொரு முடிவுக்கு வந்தார்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

காவல்துறைக்கு அறிவிப்பதற்கு முதலில் அந்த வள்ளையன் கஹியது உண்மையானா என்பதை ஆராய்ந்து பாரக்க வேண்டும். இந்த வள்ளையன் காரரையும் நம்ப முடியாது. சில நேரங்களில் சரியான வேலைகளைப் பரே வழிகளாகியிருந்து விடுகின்றார்கள். ஆராய்ந்து பாரக்காமல் எதற்கும் முடிவெடுக்கக் கூடாது. இவ்விதமானதொரு சமூகத்தில் ஆசைப்பிள்ளை இரண்டாவது தளத்திற்குச் சென்று பாரக்க முடிவெடுக்கத் தவிர்ப்பது பற்றப்பட்டு. ஆனால் உள்ளூர் அந்தக் குண்டு வெடித்து விட்டாலென்றதொரு பயமும் இருக்கத் தான் செய்தது. அதற்கு முதல் முன்னெச்சரிக்கையாகத் தனது குறிப்பிட்டுப் படுத்தத்தில் 'பாம' பற்றிய வள்ளையனின் தகவல் பற்றிக் குறிப்பிடவும் அவர் தவறவில்லை.

அந்த வாகனத்தரிப்பிடத்திற்கு வடக்கிலும் தற்கிலுமாக இருப்பிக்கட்டுகளிருந்தன. அந்த வள்ளையனின் தவன் குறிப்பிடப்பட்டு தற்குப் பிக்கட்டினை. ஆசைப்பிள்ளையார் வடக்கிலிருந்து பிக்கட்டினைப் பாவித்து ஐந்தாவது தளத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து ஓவ்வொரு தளமாகக் கீழிறங்கி வந்தார். ஓவ்வொரு தளத்திற்குமான பிக்கட்டிகளாகக் காணத்தரிப்பிடத்தில் நின்று நிதானமாகச் சோதனை செய்து பார்த்தார். இவ்விதமாக ஓவ்வொரு தளமாகச் சோதனை செய்து கொண்டுவந்தவர் அந்த வள்ளையன் குறிப்பிட்ட இரண்டாவது தளத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கு வீடற்ற வாசிகளிலொருவனான ஜோர்ஜ் மலையில் படுத்திருந்தான். ஜோர்ஜ் மூன்று நல்லதொரு வேலையிலிருந்து தவன். மனோநிலைப் பாதிப்பினால் வீடற்றவனாகி இவ்விதம் அலறந்து கொண்டிருந்தான். இவருக்கு அவன்மலே ஒருவிதப் பரிதாபமிருந்த காரணத்தினால் அவனை அவ்விதம் இரவங்களில் துயில் வதற்கு அனுமதித்திருந்தார். பாவம் இவனைப் போன்ற பல வீடற்றவர்களான இந்த டொரோண்டோ மாநகரின் கீழ்நகர்ப்பகுதியில் காண முடியும். நகரிலுள்ள 'மான் ஹோல்' மடிகளின் கண்கணப்பில் இரவர்களான வானமே கரையாகக் கழிக்கும் இவ்விதமான பல வீடற்றவர்களான ஆங்காங்கே காணப்படுபது இந்த நகரின் அன்றாட இரவக் காட்சிகளில் சாதாரணமானதொரு நிகழ்வே. இவர்கள்குப் போர்வகைகள் வழங்க, சட்டான உணவு வழங்க..எனப் பல இலாப நோக்கற்ற ரீதியில் இயங்கும் சமூக சேவை ஸ்தாபனங்களும் இம்மாநகரில் நிறையவேயிருந்தன.

மனித நடமாட்டம் கண்ணயர்ந்திருந்த அந்த வீடற்றவனை ஆழ்ந்த திக்கத்திலிருந்து இலச்சை எழுப்பி விட்டது. வந்தது இவர்தானென்ற அறிந்ததும் இலச்சை இவரைப் பார்த்ததொரு முறுவலதை தவள விட்டான். ஆசைப்பிள்ளை வந்த வேலையில் கண்ணும் கருத்துமாகச் சில கணங்களாகக் கழித்தார். பாதுகாவலராகச் சூற்றுப் பற்றத்தலை ஒரு கணம் நோட்டமிட்டார். அந்த வள்ளையன் குறிப்பிட்டது மாதிரி எந்தவொரு 'பாம' இருந்ததற்கான தடயங்களையும் அவரால் அவதானிக்க முடியவில்லை. இவ்விதமே சிறிது விசாரணை செய்து பார்த்தாலென்னவென்று பட்டது.

"என் நண்பனே. எவ்வளவு நேரமாக இங்கிருக்கிறாய்..." என்று அவனை விளித்தார்.

படுத்திருந்தவன் 'நான்..?' என்று சகையில் தன்னகை காட்டி ஒரு களை விக் குறியுடன் அவரைப் பார்த்தான்.

"ஆம். உன்னைத்தான் நண்பனே...எவ்வளவு நேரமாக இங்கேயிருக்கிறாய்? வந்து நீண்ட நேரமாகிவிட்டதா?" என்றார்.

'இரண்டு மணித்தியாலங்கள்' என்பதை விளக்கும் வகையில் அவனை விளக்களை

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

விரித்துக் காட்டினான்.

"இரண்டு மணித் தியாங்கள்...?"

'ஆம்' எனப் பதற்கு அடையாளமாக அவன் தலையை அசைத்தான். "நல்லது நண்பனே! உன்தேக்கத்தின்கை கலதைத் தடறுற்கு எனனைமன்னித்துக்கொள்" என்று க஠்றியப்பியே அப்பால் நகர்ந்தார் ஆசைப்பிள்ளை. அந்த நிலையிலும் அந்த வீடற்றவனுக்கு அவரபைப் பார்த்து இலசோகசு சிரிப்பு வந்தது. அவனை அவ்விதம் படுப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்காது கலகைக் கவணேடியவர் அவனைப் பார்த்து மன்னிப்புக் கேட்டுச் சலெகின்றாரே என்று எண்ணினானோ?

ஆசைப்பிள்ளைக்கோ அந்த வளையன் மலே ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. அவரை அவன் எவ்வளவு கலேயாக எண்ணி விட்டான். அவர் தான் எவ்வளவு பெரிய கண்டிப்பான பாதுகாவல் அதிகாரி. அவரை எவ்வளவு கீழ்த்தரமாக அவ்விதம் விட்டான் அந்த வளையன். அவனை மீண்டுமொருமூரகை கண்டால் அவனுக்கு நல்லதொரு பாடம் பபிப்பிக்க வணேடும். இவ்விதமாகப் பெய்யான வதந்திகளைப் பரப்புவது எவ்வளவு தவறான, சட்டவிரதமான செயலென்பதை அவனெளக்கப்பூரிய வகைக் கவணேடும். இதனைக் காவல் துறையினருக்கு அறிவித்தாலே போதும்.. அவ்வளவுதான் அவன் மலே வழக்கத்து தொடர்ந்து உள்ளே தள்ளி விடுவார்கள். இவ்விதமாகப் பல்வறே எண்ணங்களில் ம஠்கினார் ஆசைப்பிள்ளை. அந்த வீடற்றவன் அங்கே கடந்த இரூ மணித் தியாலங்களாகப் படுத்திருக்கின்றான். அந்த வளையனோ பத்தும் நிமிடங்களுக்கு முன்னர் தான் 'பாம்' பற்றி அவருக்கு அறிவித்திருந்தான். எனவே அந்த வளையன் வணேடும்மென்று தான் அவ்விதம் க஠்றியிருக்க வணேடும். அவருடன் அவனுக்கு ஒரு விளையாட்டு. ஊரிலை அவர் எவ்வளவு பெரியதொரு 'கிளக்கர்'. அதுவும் அரசுத் திணைக்களக் கிளக்கர். அவரைப் போய் எவ்வளவு கிள்ளுக்கீரையாக எண்ணி விட்டான் அந்த வளையன். ஆனால் பூலம் பூலம் பெயர்ந்த தமிழரான ஆசைப்பிளையார் ஒன்றை மட்டும் மறந்தே விட்டார். உச்சரிப்பு (Accent) க஠்டச்சில சமயங்களில் எவ்வளவு த஠்ரம் அரத்தங்களுடன் விளையாட முடியுமென்பதை அவர் மட்டும் உணர்ந்திருந்தால்.... 'பம்' 'மிற்கும்' (Bum) 'பாமி'ற்கு (bomb) மிடையிலுள்ள உச்சரிப்பினை மட்டும் அவர் சரியாக விளங்கியிருந்தால்... அந்த வளையன் 'பம்' மென்றது அவருக்கு 'பாம்' மாகப் பட்டிருக்குமா? ஆனால் பசேசு வழக்கில் ஊரில் 'பாம்' என்று க஠்டக் க஠்றுவதில்லை. 'அங்கை பம்ஸ்' அபிச்சிட்டான் போலகைக் கிடக்கிறது' என்று 'பம்' என்று க஠்றிக் க஠்றி ஒரு மொழியில் ஒரு சொல்லுக்குப் பல்வறே அரத்தங்கள் இருப்பதைக் க஠்டக் கிளக்கர் ஆசைப்பிளையால் அறிய முடியாமல் போய் விட்டதை.... அறியாமலை எனலாமா? இல்லையென்பால் பெயர் தலில் பதிவு செய்யப்பட வணேடிய முக்கியமான அனுபவங்களிலொன்றாகக் குறிப்பிடலாமா? மொழியின் உச்சரிப்புக் க஠்டப் பூலம் பெயர் தலில் பதிவு செய்யப்பட வணேடிய முக்கியமான அனுபவமொன்றினைத் தந்து விடுவதற்குக் காரணங்களொன்றாகப் பூலன் பெயராத பூலம் பெயர் தல் இருந்து விடுகிறதா? குறித்தலில் குறிப்பிடுகளின் அரத்தங்கள் கலாச்சாரத்திற்குறிப்ப மாறுபடுவதன் சாட்சியாக கிளக்கர் ஆசைப்பிளையின் பூலம் பெயர் தலின் அவதாரமான 'பாதுகாவலர்' ஆசைப்பிளையின் அனுபவங்கள் இருந்து விடுகின்றனவா?

நன்றி: மானசரோவர்.காம், திண்ணை, பதிவுகள்.

10. '0000000000' 0000000000 0000000000! - - 0.0.0000000000 -

தற்செயலாகத் தான் அவற்றைக் கவனித்தனே. அதன் பின் தொடர்ந்தும் அவை என்கவனிப்பிற்குள்ளாகின. நான் வலேசை செய்யும் உயர்மாடிக் கட்பிடத்தின் அருகாக, இந்தக் காங்ரீட் வனத்தில் தப்பித் தவறி சுவரோரமாக வளர்ந்து நின்ற சிறியதொரு கிளகைகளுடன் கட்டிய மரம் தான் அவற்றின் வாசஸ்தலம். 'மனிதசாலையாக விளங்கும் நகர். எங்கு திரும்பினாலும் காங்ரீட் கட்டண்கள். காங்ரீட் விரூட்சங்கள். டொராண்டோ நகரின் மட்டுமல்ல கனடாவின் பொருளாதார மையமே இந்த கிங்யும் பவே தியும் சங்கமிக்கும் பகுதி தான். இங்கு தான் பிரபல தகவல் தொழில் நுட்பச் சவே வுங்கும் நிறுவனமொன்றில் தகவல் தொழில் நுட்ப நிபுணர்களிலொருவனாக பணி புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனே. ஆரம்பத்தில் நகரத்துப் பரப்பில் நான் அந்த மரத்தையே அதில் வாசம் செய்து கொண்டிருந்த அந்த உயிரினங்களையே கவனிக் காமலிருந்து விட்டனே. சிறிது சிறிதாக நகரத்தின் பரப்பான வாழ்விற் கு இயல்புக்கம் அடந்த பின்னர் என்கவனம் சூறாடல் மீது அதில் நிகழும் நிகழ்வுகள் மீது திரும்பியது. இயற்கையிலேயே வான், நதி, மழை, சூடர், மதி, பூள்..என இழகிவிடும் இயற்கையினை ஆராதிக் கும் மனது என்னுடையது. இதுவரகாலமும் தற்காலிகமாக மறேபி பரப்பான வாழ்வின் ஆழத்தில் அடந்தது கிடந்து விட்டது. அதனை அந்தச் சிறிய மரமும் அதில் வாசம் செய்து கொண்டிருந்த அந்த அடக்கலான கருவிகளும் தான் மீண்டும் புலப்படாத உதவியாக இருந்து விட்டன என்று கபறலாம். அவை என்கவனிப்பிற்கு உள்ளானது முதல் எனக்கு நேரம் கிடக்கக் கும் பதோதலெல்லாம் அவற்றை அவதானிப்பதை என அன்றாட அலுவல்களிலொன்றாக ஆக்கி விட்டனே. அவதானிக் க அவதானிக் க நாளாக நாள எனக்கு அவற்றின் மீது திருந்த அபிமானமும் அனுதாபமும் அதிகரிக்க ஆரம்பித்து விட்டன.

நாள் முழுவதும் அவை நகரங்கும் பறந்து திரிவதும், அடிக் கடி அங்கு வந்து ஓய்வெடுப்பதும், கட்டிக் கலப்பதும் களிப்பதும்மாகவிரும்பின. தனித் திருந்த அந்த மரமும் அதனால் ஒருவித பொறுப்பு கலந்த பெருமித்த துடனிருப்பதாக எனக்குப் பட்டது. அந்தக் கருவிகளும் ஒரு சிறிய சூண்டலெயும் அந்த மரத்தபை பகிரந்து வந்ததை அவதானித்தபொழுது அதிசயித்துப் போனனே. மனித நாகரிகத்தின் உச்சத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்த நகரொன்றின் கவனத்தை அதிகம் கவராத மரமொன்று. அதில் இருப்பினகை கழிக்கும் உயிர்கள் சில. முதன் முதலாக இயற்கை விரூட்சங்களில்லாத காங்ரீட் வனத்தை உருவாக்கிய எமது மடமையை மனம் உணர்ந்தது. எத்தனை உயிர்களின் இருப்பினை அழித்துக் களே விக் குறியாக் கி விட்டது நமது வளர்ச்சி என்றும் பட்டது. ஓய்வொரு நாளும் எத்தனைவகையான பூள் ளினங்கள் உயர்ந்த காங்ரீட் விரூட்சங்களின் கண்ணாடிச் சுவர்களும் மதோதிக் குற்றியிரும் காலையுயிரும்மாகவாழ்வை முடித்துக் கொள்கின்றன. எத்தனை அணில்கள், ரக்கபின்கள் வாகனங்களில் அடிபட்டு அழிந்து போகின்றன. இவையெல்லாம் எந்தவித உணர்வுமில்லாதது வான் மூட்டும் கோபுரங்கள் கட்டி, பெருஞ் சாலகைகள், ஆலகைகள் அமதைது..என்னவிதமான வளர்ச்சியிது!

இளவணில் கழிந்து சூட்டெரிக்கும் கோடவைந்தது. கருவிகளின் கும் மாளத்திற்கும் குறவையேயில்லை. இன்னும் சிறிது காலம் தான். மாநகரகைக் குளிர் கவ்வத் தொடங்கி விடும். இலகைகளின் இழப்பில் மரங்களை சோகம் கப்பி விடும். ஆனால்..என்கவனத்தலை

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

அரித்தது களே வியொன்று. இந்தக் கருவிகள் அப்பொழுது என்ன செய்யும்? எங்கே போகும்? தொடர்ந்து இங்கு தான் இவ்விதமாகக் கபிச சலும் கும் மாளமுமாகக் களித்துக் கிடப்பினமோ? சமீபத்தை எதிர்த்துச் சூற்றிப் பறந்து திரிவினமோ? என்கவனத்தை அண்மையில் தான் இவ்வாறு தத்தபோதினும் இது போல் பல வருடங்கள் ஏற்கனவே வந்து போயிருக்கின்றன. இனியும் வந்து போக இருக்கின்றன. இந்நிலையில் என் சிந்தனை எனக்கே சிரிப்பையும் தந்தது. உயிர்கள் எவ்விதமும் தம்மிருப்பதை தக்கவதைத் தக்கொள்ள வழிகண்டு விடும். இந்நிலையில் என் கவலை அர்த்தமற்றதாகப் பட்டது. ஆயினும் அவதானிப்பதை தொடர்வண்ணம் மூடிவா செய்து கொண்டனே. அதே சமயம் அவற்றின் இருப்பினை, உணர்வினை உணராத மனிதர்கள் மத்தியில் அவை வளையவருவதைப் பார்க்க ஒருவித கவலை கலந்த உணர்வொன்றும் படர்ந்தது. அவற்றின் வாழ்வு எவ்வளவு அற்பமாகவிரும்புகின்றது. எம்மைப் போல் அவற்றால் சிந்திக்க முடியாது. நிலங்களைப் படிக் முடியாது. விவாதிக் முடியாது. இயற்கையை இரசிக்க முடியாது. இருப்பு பற்றிக் களே விகளை எழுப்பிட முடியாது. எவ்வளவு அற்பமான அறியாமலை மிக்க வாழ்வினை அவை வாழ்கின்றன அவை. இரத்தேச் சூற்றித் திரிவது, வருவது, அம்மரத்தில் கபிச களிப்பது, இரவில் தலை கவிழ்த்துத் தடுங்குவது.. இவ்வாறு அவை அறிந்தவதைத் தானவென? ஒரு கணம் என்ன, என் வாழ்வினை அவற்றின் இருப்பின் ஒப்பிடும்பாற்றத்து மனம். வலையைக் கப்ப போகின்றனே. முடிந்ததும் என் காங்கீரிட்பொந்தில் போய்க்கின்றனே. மீண்டும் வருகின்றனே. மீண்டும் போகின்றனே. இது தவிர சில சமயங்களில் வறூ சில செயல்களில் அழிந்து விடுகின்றனே. அவை முடிந்ததும் மீண்டும் பழையபடி வலையைக் கபிச. வலையைக் கபிச.....பெரிய வித்தியாசம் அதிகம் இல்லையே போல் படவென்கித்துப் போனனே நான். அதே சமயம் எம்மைப் போல் அவை துவம் சம் செய்வதில்லை என்பதையும் உணர்ந்தபொழுது, இந்த விடயத்தில் அவை எம்மை விட உயர்வையானவையாகவும் பட்டது. தம் இருப்பால் இருக்கும் சமீபத்தை எம்மைப் போல் அதிகம் அவை அழிப்பதில்லைதான். இனி இவ்விதம் ஒப்பிடும் மிகக் கூடப்படவதில்லையென்று முடிவா செய்து கொண்டனே. அதே சமயம் அவையும் நானும் இவ்விடயத்தில் ஓரளவு ஒன்றிற்ற தோழமை கலந்ததொரு உணர்வு எழுந்து முன்பை விட இப்பொழுது அவற்றை அதிகமான தோழமை கலந்த அன்புடன் நோக்கத் தொடங்கினனே நான்.

மல்ல மல்ல மாநகரகைக் காளிர் கவ்வத் தொடங்கத் தொடங்கியது. இலகைகளை விரும்புகள் மிக அதிக அளவில் இழக்க ஆரம்பித்தன. அந்தச் சிறிய மரமும் தன் இலகைகளை அதிக அளவில் இழந்தது. இலகைகளை அது இழக்க இழக்க அதனை நாடி வரும் கருவிகளின் எண்ணிக்கையும் கூறிய ஆரம்பித்தது. இலகைகளை இழந்த மரம் காய்ந்து மரிக்கக் கிடந்தது. ஆனால் இப்பொழுதும் ஒரு நான்கு சோடிக் கருவிகள் மட்டும் அந்த மரத்தையே நாடி வந்தன. அவற்றை எண்ண என்னக் கூப்பரிதாபமாகவிரும்புந்தது. பிழைக்கத் தெரியாத அப்பாவிக்கருவிகளாக அவை எனக்கூத் தனென்பட்டன. ஆனால் அவையே என பரிதாபத்தைப் பற்றியோ அல்லது இயற்கையின் சீற்றத்தைப் பற்றியோவெல்லாம் அதிகமாகத் தங்களையெல்லாம் கபிச கொண்டு திரியவில்லை. முன்பை விட அதிகமாக ஆனந்தமாகவே அவை இருப்பதாகப் பட்டது. முன்போ அவை அதிக எண்ணிக்கையிலான கருவிகளுடன் தங்களது இருப்பினை பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டிய தேவை அவற்றிற்கிருந்தது. இப்பொழுதோ அந்த மரம் முழுவதும் அவற்றின் இராச சியத்திலிருந்ததென்ற ஆனந்தம் போலும். இருந்தாலும் முன்பிருந்த அந்தக் கபிச சலும் கும் மாளமும இப்பொழுது அவ்வே இல்லாததான போய் விட்டன. ஒருவிதமான சோகம் கப்பிய நிலை அவற்றின் ஆனந்தத்தையும் மீறித் தனென்பத்தான் தெரிந்தது. ஒருவளே அவை ஆனந்தமாக இருப்பதாகத் தங்களையெல்லாம் கபிச கொள்ள

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

விழகைகின்றனவோ? சிற்சில சமயங்களில் அவற்றை இலகைளுதிரந்த நிலையில் காயந்து தன்பட்ட மரத்தின் நிறத்திலிருந்து வறோபடுததிப் பார்ப்பதே சிரமமாகவிருந்தது. இயற்கையின் கடும்பை அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவற்றின் ஆனந்தமும் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து வர ஆரம்பித்தது. அபிக்கடி தலகைளகைக் கவிழ்த்துச் சோர்ந்து கிடந்தன. களிப்பின் சாயலை அவற்றின் இரூப்பில் தடே வணைபியிருந்தது.

இப்பொழுதோ மாநகரில் அபிக்கடி பனிமழை பொழியத் தொடங்கி விட்டது. குளிர்க்காற்றின் உக்கிரமும் அதிகரிக்கத் தொடங்கி விட்டது. போதாதற்கு மழை வறோ. இவையெல்லாம் அந்தக் குருவிகளின் பிடிவாதத்தினை மாற்றி விடும்பென்று நான் நினைத்திருந்தனே. ஆனால் ஓவ்வொரு முறையும் பனிப்புயல் அபிதோயந்து மறுநாள வலகைக் குச்செல்லும் போது அல்லது வலகை மூடிந்து வரும்பொழுது வழக்கம் போல் அந்தக் குருவிகள் அங்கயே மரத்தோடு மரமாக ஒன்றிக்கிடந்தன. இரூப்பிட மாற்றத்தினை அவற்றால் சிந்திக்கவே முடியவில்லை போலும். எதுவந்த போதினும் இது தான் நம் இரூப்பு என்று திடமாக அவை இரூப்பதாக உணர்ந்து நான் வியப்புற்றனே. அதே சமயம் பசோமல் ஏனைய குருவிகளைப் போல் இடம் மாறித் தப்புவதற்குப் பதிலாக இவ்விதம் கிடந்து இவ்வை இவ்விதம் வருந்தத் தான் வணைமாவென்றும் மனம் நொந்தனே. மனம் நோக்க மட்டும் தான் என்னால் மூடிந்தது. அதனை உணர்வணையிய அவையோ அது பற்றியெல்லாம் எந்தவிதக் கவலையுமில்லாமல் இரூப்பதை உண்டு, பறந்து மீண்டும் அங்கு வந்து உறங்கிக் காலத்தகைக் கழித்தன. ஐயோ பாவமென்றிருந்தது. இந்தப் பறவகைளால் இரூப்பினை மாற்றுவது முடியாததொரு செயலாக இரூக்கின்றது. அதனை இலகுவாக இரூப்பினை மாற்றிய என்னால் உணர்மூடியாமலிருந்ததில் வியப்பென்னவிரூக்க முடியும்?

ஓரிரவு நீண்ட நேரமாக வலகை செய்ய வணைபியிருந்தது. 'சாவட்டவெயர் அபட்டேஸ்' ஓவ்வொரு வெப்சேர் வரூக்கும் செய்ய வணைபியிருந்தது. அதற்கு இரவு தான் சரியான நேரம். அதிக 'இன்றாநடை' பாவனையாளர்கள் இரூக்க மாட்டார்கள். வலகை மூடிந்து வந்து கொண்டிருந்த பொழுது வழக்கத்தவிட மிக அதிகமாக அன்று மாநகரபை பனிப்புயல் தாக்கிக் கொண்டிருந்தது. காற்றின் உக்கிரமும் மிகவும் அதிகமாக இரூந்தது. பனியோடு பனியாக, காற்றோடு காற்றாக அந்த நான்கு குருவிகள் மட்டும் வழக்கம் போல் மரத்தோடு மரமாக ஒன்றிக்கிடந்தன. அபிக்கடி சிறகுகளை உதறிவிட்டுக் கொண்டிருந்தன. காற்றின் உக்கிரம் அதிகரித்த சில சமயங்களில் கொப்புள்கள் மாறிச் சமாளித்தன. தபுங்க வணையிய சமயத்தில் அவற்றின் தபுக்கமும் கெட்டுப் போனதனை எண்ண எனக்கூக் கவலை அரித்தது. இப்பொழுதாவது அருகிலிருந்த கட்டிடமொன்றில் ஏனைய குருவிகள் செய்ததைப் போல் போய் அடையவணையியது தானே. இன்னுமனேறித் திறுமாப்பென்று பட்டது. அன்றிரவு முழுவதும் எந்தபுக்கம் முழுவதும் அந்தக் குருவிகளின் ஞாபகம் தான். இரவு முழுவதும் பனிப்புயல் மாநகரத்தை வம்சம் செய்து விட்டது. இரண்டடிவரையில் பனிமழை பொழிந்து மாநகரம் மீடி விட்டதாக அடுத்த நாட்காலையில் தான் அறிந்தனே. பனிப்புயல் காரணமாக அன்று காலநான் வலகைக் குப்போக விரும்பவில்லை. இரூந்தாலும் அந்தக் குருவிகளின் ஞாபகம் வரவே காரியாலயம் நோக்கிக் கிளம்பினனே. காரியாலயத்தனை அண்மித்த என்னை அந்த மரத்தின் நிலை அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. மாநகரம் மீடிய பனிமழை அந்த மரத்தனை மட்டும் சும்மா விட்டு விடும்மா? அந்த மரத்தனை அதன் அயலை எல்லாம் பனிமழை மீடிவிட்டிருந்தது. அந்தப் பண்ணையையும் மீறி மரத்தோடு மரமாக, சிலையாகச் சில விட்டுக் கிடந்த அந்த நான்கு குருவிகளையும் கண்டு மனது ஓர்முறை அதிர்ந்தது. எதற்காக அவை இவ்விதம் தம்மிரூப்பினை மூடித்துக் கொண்டன? ஏனைய குருவிகளெல்லாம் தப்பிப் பிழகைக் க வழிகண்டு ஓடி விட்ட நிலையில் இவ்வை மட்டும் எதற்காக இவ்விதமானதொரு

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 06 July 2017 08:42 - Last Updated Saturday, 17 March 2018 12:34

முடிவதைத் தடே வணேட்டும்? சமீழல் மாற்றத்ததைத் தாங்கும் மன உறுதி, ஆற்றல் இல்லாத காரணத்தினாலா? அல்லது இதுவரை வாழ்ந்த, களித்த அந்த வீட்டினினை இழக்க முடியாத துயராலா?

நன்றி: பதிவுகள், திண்ணை

ngiri2704@rogers.com